

دانشکده علوم زمین رشته زمینشناسی گرایش تکتونیک

پایاننامه کارشناسی ارشد

تحلیل تفصیلی تاقدیس چهچهه (کپهداغ)

نگارنده: مجتبی سنخواستی

استاد راهنما

دکتر پرویز امیدی

دی ۱۳۹۵

98,11,72	شىمارە: تاريخ:	باسمه تعالى	APD No harden
	ويرايش:		مديريت تحصيلات تكميلى

فرم شماره۷: صورت جلسه نهایی دفاع از پایان نامه دوره کارشناسی ارشد

با تأییدات خداوند متعال و با استعانت از حضرت ولی عصر (عج) ارزیابی جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد آقای مجتبی سنخواستی به شماره دانشجویی ۹۲۰۸۰۹۴ رشته زمین شناسی گرایش تکتونیک تحت عنوان تحلیل ساختاری تفصیلی تاقدیس چهچهه(کپهداغ) که در تاریخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۹ با حضور هیأت محترم داوران در دانشگاه صنعتی شاهرود برگزار گردید به شرح ذیل اعلام می گردد:

	ود 🗌	مرد	دفاع مجدد VI (۱۸	قبول (با درجه : بي حقب امتياز ال
				نوع تحقيق: نظري 🗌 عملي 🗖 م
		2	۲_ بسیار خوب (۱۸/۹۹ _ ۱۸) ۴_ قابل قبول (۱۵/۹۹ _ ۱۴)	۱_ عالی (۲۰ _ ۱۹) ۲_ خوب (۱۷/۹۹ _۱۶)
1				۵- نمرہ کمتر ار ۱۴ غیر فابل قبول
	امضاء	مرتبة علمي	نام ونام خانوادگی	عضو هیات داوران
ير		استادیار	دکتر پرویز امیدی	۱_ استادراهنمای اول
		استاد	دکتر عزیزا۔ طاہری	۲- نماینده شورای تحصیلات نکمیلی
0	110 S	استادیار	دکتر محسن خادمی	۳- استاد ممتحن اول
		دانشيار	دكتر رمضان رمضاني اومالي	۴_ استاد ممتحن دوم

نام و نام خانوادگی رئیس دانشکده: دکتر امیدی

۵۰۰ بھریم بہ ۵۰

مادرم ومدرم پ

تقديروسكر: سپاس خدای راکه سخوران، در ستودن او بانند و ثیارندگان، شمردن نعمت بای او مدانند و کوشندگان، حق او را کزاردن نتوانند. بدون شک جایگاه و منربت معلم، اجّل از آن است که در مقام قدردانی از زحات بی شابه ی او، با زبان قاصر و دست ناتوان، چنری بُخاريم. اما از آنجایی که تحلیل از معلم، سپاس از انسانی است که مدف و غایت آفرینش را تامین می کند و سلامت امانت ایی را کد به دستش سپرده اند، تضمین؛ بر حب وظيفة وازباب «من لم يشكر المنعم من المحلوقين لم يشكر التديمزّو جلّ « : از پدروماد عزیزم این دومعلم بزرگوارم که بمواره بر کوماہی و درشتی من، قلم عفوکشیده و کریانه از کنار غفلت بایم کذشته اندو درتام عرصه بای زندگی یارویاوری بی چشم داشت برای من بوده اند؛ از اساد بالحالات و ثابیة؛ جناب آقای دکتر پرویز امیدی که در کال سعه صدر، با حن خلق و فروتنی، از بیچ کلی در این عرصه بر من دیغ ننمودند و زحمت رامهایی این رساله رابر عهده کرفتند؛ وازاساد فرزانه و دلسوز؛ جناب آقایان دکتررمضان رمضانی اومایی و دکترمحن خادمی که زحمت داوری این رساله را متقبل شدنه؛ کحال تسکر وقدردانی را دارم؛ ازتام اساتید و پرسن محترم دانشکده علوم زمین محضوصااز سرکارخانم زهره فارسی و آقای دکتر علی اکسرمومنی به دلیل یاری دورا سایی دبی بش شداشت ایثان که بسیاری از سختی ارابرایم آسانتر نمودند، از خواهر مهربانم منیره سخواسی وبراد عزیزم مرتضی سخواسی که در طول انجام این پژو،ش یار و بمراه من بودند صمیانه سپاسکزارم . تمثكر ویژه می کنم از آقایان حسین باقری ، حسین دوست زاده ، حمید تقی نیا ، سعید آقاجانی و خانم ماز ذخش، خانی بندانی ، شهرسانی ، فتحی زاده ، روز بهانی و کلیه عزیرانی که در طول انحام این پژوېش درکنار من بودند.

مجتسی *سخو*استی

دىماە ١٣٩۵

تعهد نامه

اینجانب مجتبی سنخواستی دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته تکتونیک دانشکده علوم زمین دانشگاه صنعتی شاهرود نویسنده پایاننامه تحلیل تفصیلی تاقدیس چهچهه (کپهداغ) تحت راهنمایی جناب آقای دکتر پرویز امیدی متعهد میشوم

- تحقیقات در این پایان نامه توسط اینجانب انجامشده است و از صحت و اصالت برخوردار است .
 - در استفاده از نتایج پژوهش های محققان دیگر به مرجع مورداستفاده استناد شده است .
- مطالب مندرج در پایان نامه تاکنون توسط خود یا فرد دیگری برای دریافت هیچ نوع مدرک یا امتیازی در هیچ جا ارائه نشده است .
- کلیه حقوق معنوی این اثر متعلق به دانشگاه صنعتی شاهرود می باشد و مقالات مستخرج بانام « دانشگاه صنعتی شاهرود » و یا «
 Shahrood University of Technology » به چاپ خواهد رسید .
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آمدن نتایج اصلی پایاننامه تأثیرگذار بودهاند در مقالات مستخرج از پایاننامه رعایت میگردد.
- در کلیه مراحل انجام این پایان نامه ، در مواردی که از موجود زنده (یا بافتهای آنها) استفاده شده است ضوابط و اصول اخلاقی
 رعایت شده است .
 - در کلیه مراحل انجام این پایاننامه، در مواردی که به حوزه اطلاعات شخصی افراد دسترسی یافته یا
 استفاده شده
 - است اصل رازداری ، ضوابط و اصول اخلاق انسانی رعایت شده است .

تاريخ: ۱۳۹۵/۱۲/۱۰

مالکیت نتایج و حق نشر

امضاى دانشجو

- کلیه حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج ، کتاب ، برنامه های رایانه ای ، نرم افزار ها و تجهیزات ساخته شده است) متعلق به دانشگاه صنعتی شاهرود می باشد . این مطلب باید به نحو مقتضی در تولیدات علمی مربوطه ذکر شود .
 - استفاده از اطلاعات و نتایج موجود در پایان نامه بدون ذکر مرجع مجاز نمی باشد.

تاقدیس چهچهه بخشی از حاشیه شمال باختری کپهداغ را شامل می شود که به لحاظ جغرافیایی در شمال خاوری شهر مشهد قرارگرفته است. مطالعات چینهنگاری این منطقه وجود توالیهای رسوبی مزوزوئیک و ترشیاری را نشان میدهد. این تاقدیس با توجه به نقشههای زمینشناسی و بررسیهای میدانی امتداد شمال باختری-جنوب خاوری را نشان میدهد که واحدهای دربر گیرنده خود را تحت تاثیر چینخوردگی قرار داده است. طی برداشتهایی که در هفت پیمایش انجام شد، این تاقدیس با میل ناچیز محور دوطرفه براساس طبقه بندی فلوتی (Fleuty, 1964) بر مبنای زاویه بین یالی در رده باز (open) و بر اساس میل لولا و زاویه شیب سطح محوری در رده ایستاده با میل افقی (Upright horizontal) قرار می گیرد. این تاقدیس با ضریب نوکدارشدگی ۰٫۴۱–۰٫۴۵ در رده subangular قرار می گیرد. همچنین با نسبت ظاهری ۰٫۳۰–۰٫۱۶ یک چین عریض (Wide) قلمداد می شود. بررسی شکستگی های منطقه طی ۲۳ ایستگاه درزه نگاری انجام شد و در نهایت باتوجه به ارتباط زایشی این شکستگیها با تاقدیس چهچهه، در ردهبندی های مرتبط با چین خوردگی ردهبندی شدند. سه دسته اصلی درزه مرتبط با تاقدیس تشخیص دادهشد. الف- شکستگیهای با موقعیت عمومی (N020-040, 80-90SE/NW)، ب- شکستگیهای با موقعیت عمومی (-N295-315, 65 85NE/SW)، ج- شــكســتگيهاي با موقعيت عمومي (N345-013, 75-90NE/SW و N050-065, 75-90SW) که اعظم شکستگیها با ماهیت کششی مشاهده شدند. در نهایت به منظور شناخت مخازن شکسته شده نفتی و گازی مشخصهسازی شکستگیها با استفاده از نمونه گیری اسکن دایرهای شکل، دو ویژگی نسبی تراکم و شدت، در هشت رخنمون محاسبه شد. شاخص کیفیت توده سنگ (RQD)، مشخصه دیگری بود که توسط روش اسکن خطی محاسبه گردید. مقادیر RQD بالای ۹۳ درصد نشان از کیفیت بالای تودههای ســنگی بوده کـه در محـدوده عـالی قرارمی گیرند. با توجه به رابطه خطی و معکوس بین RQD و شــدت شکستگی، شدت و تراکم که به طور نسبی تعریف می شود مقادیر بالایی از خود نشان نمی دهند. باتوجه به حداقل فاصـله ۲۴m، • برای درزهها، میتوان شـدتی کم را برای آنها درنظر گرفت اما بطور نسبی درزهها از شدت خیلی کم تا خیلی زیاد (باتوجه به مقادیر RQD) طبقهبندی شدند. جهت گیری تنشهای اصلی δ۱، δ۲ و δ۳ حاکم بر تاقدیس باتوجه به عناصر آن به ترتیب ۰۲/۲۰۶، ۰۷/۱۱۶ و ۸۳/۳۱۱ برآورد شد.

واژههای کلیدی: تاقدیس چهچهه، کپهداغ، چگالی شکستگی، شدت شکستگی، شاخص کیفیت توده سنگ

مطالب	فهرست
-------	-------

١	فصل اول مقدمہ
۲	
٣	۱-۱-موقعیت جغرافیایی و رادهای دسترسی
' س	۱-۱-صرورت انجام تحقيق
۰	۱–۳–هدف مطالعه
٤	۱-۴-تاریخچه مطالعاتی
٥	۱-۵-مراحل پژوهش
۷	فصل دوم زمین شناسی
۸	۲-۱-زمینساخت کپهداغ
۹	۲-۲- چینەشناسی تاقدیس چەچھە
۱۰	۲-۳- شرح واحدهای سنگی منطقه موردمطالعه
۱۰	۲-۳-۲ سازند سرچشمه (Sr)
۱۰	۲-۳-۲ سازند سنگانه (Sn)
۱۱	۲-۳-۳- سازند آیتامیر (At,Ats)
۱۲	۲-۳-۴ سازند آبدراز (Ad)
۱۳	۲–۳–۵– سازند آبتلخ (Ab)
۱۳	۲-۳-۴- سازند نیزار (Nz)
۱۳	۲-۳-۲-سازند کلات (Kl)
۱٥	۲-۳-۲- سازند پستهلیق (Ps)
۱٥	۲-۳-۲ سازند چهل کمان (Ck)
۱٦	۲-۳-۲- سازند خانگیران (Kh)
۱٦ <u></u>	۲-۴- رسوبات عهدحاضر
۲۱	فصل سوم تاقدیں ہیچہہ
۲۲	۳–۱– هندسه تاقدیس چهچهه
۲۲	۳–۲– مدل ارتفاعی
۲۳	۳-۳- توصيف هندسی تاقديس چهچهه
۲۳	۳–۳–۵– پیمایش 'A – A –
۲٦	-۳-۳- پیمایش ⁽ B – B – پیمایش ⁽ F-۳-۳
۲٩	۳-۳-۳ پیمایش C – C′ پیمایش

۳۱	-۲-۳-۳ پیمایش D – D'
۳۲	۲−۳−۳ پیمایش E – E′ پیمایش
۳۳	۳–۴– تاقدیس سنگانه
۳۳	-۲-۴-۳ پیمایش $F1-F1'$
٣٤	۲-۴-۳- پیمایش F2 – F2 بیمایش
۳٥	۳-۵- سبک یک سطح چینخورده
٤٠	۳-۶- ردەبندى فلوتى
٤١	۳-۲- دینامیک چینخوردگی
۴۳	فص چارم درزه ب
٤٤	۴–۱– مکانیزم تغییرشکل ترد و شکننده
٤٤	۴-۲- انواع شکستگی
٤٨	۴-۳- تفاوتهای بین شکستگیهای برشی و کششی
٤٩	۴-۴- ارتباط درزهها با پدیدههای ساختمانی
٤٩	۴-۵- گسترش درزهها در ارتباط با چینخوردگی:
٥١	۴-۶- درزههای مربوط به پیمایش [′] A — A
٥١	۲-۶-۴ ایستگاه A1
٥٣	۲-۶-۴ ایستگاه A2 -۲-۶
٥٤	4-8-۳- ایستگاه A3
00	4-8-4 ایستگاه A4
۲۵	A5 -8-4 ایستگاه A5 -8-4
٥٨	۲-۴- درزههای مربوط به پیمایش ['] B - B
٥٨	۲−۴–۱µستگاه B1 ایستگاه
٥٩	۲-۲-۴ ایستگاه B2 -۲-۲
וז	۴-۸- درزههای مربوط به پیمایش [′] C — C
<i>י</i> ז	۲−۸−۴ ایستگاه C1 ایستگاه
٦٣	۲-۸-۴ ایستگاه C2 ۲-۸-۴
٦٤	۳-۸-۴ ایستگاه C3
٦٥	۴–۸–۴ ایستگاه C4 -۴–
٦٧	۴-۹- درزههای مربوط به پیمایش 'D – D
٦٧	1-۹-۴ ایستگاه D1

٦٨	۲-۹-۴ ایستگاه D2 ۲-۹-۴
۷	۳-۹-۴ ایستگاه D3 -۳-۹
۷۱	۴-۹-۴ ایستگاه D4 ایستگاه
٧٢	۵-۹-۴ ایستگاه D5 ایستگاه
٧٤	P-۹-۴-ایستگاه D6
٧٥	۲-۹-۴ ایستگاه D7 ایستگاه
٧٧	۴-۱۰- درزههای مربوط به پیمایش $E-E'$
٧٧	۴–۱۰-۱۰ ایستگاه E1
٧٨	۲-۱۰-۴ ایستگاه E2
٧٩	۳-۱۰-۴ ایستگاه E3
۸۱	۴–۱۱- الگوی پراکنش۴
۸۲	۴-۱۲- خواص و اندازهگیریهای شکستگی
۸۳	۴-۱۲-۲ تراکم شکستگی۴
٨٤	۴–۱۲–۲ شدت شکستگی
٨٥	۴-۱۳- روش های فعلی برای نمونه گیری شکستگی
٨٥	۴–۱۳–۱ نمونه گیری خط اسکن خطی
٨٥	۴-۱۳-۲ نمونه گیری ناحیه ای
۸٦	۴-۱۳-۳- نمونه گیری پنجره مستطیل
٨٧	۴-۱۳-۴ نمونه گیری خط اسکن دایرهای شکل
۸۷	۴-۱۴- جمع آوری دادهها در رخنمون
۸۸	1-14-۴ ایستگاه C4 ما-۱-۱۴
۸۹	۲-۱۴-۴ ایستگاه A2
٨٩	۳-۱۴-۴ ایستگاه D3 -۳-۱۴
٩٠	۴–۱۴–۱۴ ایستگاه D5 -۴
۹۱	۵–۱۴–۴ ایستگاه E2 -۵–۱۴
٩٢	F–۱۴–۴–ایستگاه E3
۹۳	۲–۱۴–۴ ایستگاه F
٩٤	۸−۱۴−۴ ایستگاه D6 ما+۱۴−۴
٩٨	۴-۱۵- فاصلهداری و فرکانس ناپیوستگی و RQD
۱۰۰	۲−۱−۱۵-۴ ایستگاه F
۱۰۰	۲-۱۵-۴ ایستگاه G

۱۰۱ <u></u>	۳–۱۵–۴ ایستگاه D6
۱۰۱	۴–۱۵–۴ ایستگاه E3
۱۰۱	۵–۱۵–۴ ایستگاه C4 -۱۵
۱۰۱	۲–۱۵–۶ ایستگاه D3
۱۰۲	۲–۱۵–۴ ایستگاه D7 ایستگاه
۱۰۲	۲−۸−۱۵-۴ ایستگاه D5
۱۰۲	۴–۱۵–۹ ایستگاه E2
۱۰۲	۲-۱۰-۱۵ II-۱۹ ایستگاه A2
۱۰۷	فصل پنجم بحث ومتیجه کسری
۱۱۱ <u></u>	پیشنهادات
117	پيوست
١٢٢	منابع

فهرست اشكال

۲	شکل ۱– ۱) راههای دسترسی به منطقه موردمطالعه
۳	شکل ۱- ۲- تصویر ماهوارهای منطقه موردمطالعه و نشاندهنده قلمرو ساختاری تاقدیس چهچهه
ب)(شکل۲- ۱- تصاویر رخنمونهایی از سازندهای سنگانه با دید بهسمت خاور (الف) و سازند سرچشمه با دید بهسمت شمال باختر (ر
۱۲	شکل۲-۲- تصاویری از رخنمون سازندهای ماسهسنگ و شیل آیتامیر
۱۳	شکل۲-۳-الف). تصاویری از رخنمون سازندهای آبدراز و آبتلخ
۱۴	شکل۲- ۴- الف). سیمای صخرهگونه سازند کلات. ب). ترانشه حفرشده بر روی سازند کلات. دید عکس بهسمت جنوب باختری
۱۵	شکل۲- ۵- نمایی از سازندهای کلات و نیزار دید عکس بهسمت شمال باختری (الف) و دیواره طبیعی سازند کلات (ب)
۱۶	شکل۲-۶- الف). تصاویری از رخنمون سازندهای آهکی سازند چهلکمان. و ب). شیلهای قرمز پستهلیق
۱۷	شکل۲- ۷- الف). پادگانه آبرفتی در شمال خاوری روستای چهچهه. دید بهسمت شمال خاوری. ب) آبرفتهای جوان
۱۸	شکل۲-۸- ستون چینهنگاری واحدهای چینهای منطقه موردمطالعه (بدون مقیاس)
۲۰	شکل۲- ۹- نقشه زمینشناسی منطقه موردمطالعه
۲۳	شکل۳- ۱- مدل ارتفاعی از چین موردنظر با استفاده از تصاویر DEM 30 نمایش داده شده با نرمافزار (GIS(ARCScene
۲۴	شکل۳- ۲- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش 'A – A
۲۵	شکل۳-۳- نیمرخ زمینشناسی مربوط به پیمایش 'A – A
۲۶	شکل۳- ۴- تصویر SRTM تهیهشده منطقه موردمطالعه در نرمافزار Global mapper وبرشهای عرضی مربوط به هر پیمایش
۲۷	شکل۳- ۵- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش B – B'
۲۸	شكل٣-۶- نيمرخ زمينشناسي مربوط به پيمايش'B - B
۲۹	شکل۳- ۷- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش ^۲ C – C
۳۰	شکل۳- ۸- نیمرخ زمینشناسی مربوط به پیمایش 'C — C
۳۱	شکل۳- ۹- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش 'D – D
۳۲	شکل۳- ۱۰- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش E – E' E
۳۴	شكل۳- ۱۱- استريوگرام تهيهشده براي پيمايش 'F1 – F1
۳۵	شکل۳- ۱۲- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش 'F2 – F2
۳۶	شکل۳- ۱۲- سبک یک سطح چینخورده که بوسیله ذوزنقهای که بهوسیله مماسهایی بر نقاط عطف دویال مشخص میشود
۳۸	شکل۳- ۱۴- مقادیر زاویه یالها، زاویه بین یالی و سطحمحوری که برای هر پیمایش نشان داده شده است
۳۹	شکل۳- ۱۵- آرایش و نسبت دوایر <i>Rh</i> و Ri بهمنظور محاسبه نوکدارشدگی برای هر پیمایش
۴۰	شکل۳- ۱۶- طبقهبندی فلوتی برای چینها بر اساس شیب سطحمحوری و میل لولا (Fleuty, 1964)
۴۱	شکل۳- ۱۷- تصویر استریوگرافیک نشاندهنده روند کلی سطحمحوری، محور و تنشهای حاکم بر تاقدیس چهچهه
۴۵	شکل۴- ۱- نمایی از دیاگرامهایی از مجموعه شکستگی و سیستم درزهای
¥\$	شکل۴-۲- جهت گیری فضایی انواع شکستگی نسبت به تنش های اصلی وارده به توده سنگی

۴۷	شکل۴- ۳- انواع شکستگی بر پایه خصوصیات ژنتیکی را نشان میدهد
۴۸	شکل۴-۴- طرحی از تغییرشکل شکنا در توده سنگ
۵۰	شکل۴-۵- رابطه ایدهآل بین مجموعه شکستگیها و یک لایه چینخورده
۵۲	شكل۴-۶- نمودارهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A1
۵۲	شکل۴-۷- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A1
۵۳	شکل۴- ۸- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A2
۵۴	شکل۴- ۹- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A2
۵۴	شکل۴- ۱۰- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A3
۵۵	شکل۴- ۱۱- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A3
۵۶	شکل۴– ۱۲- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A4 A4
۵۶	شکل۴- ۱۳- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A4
۵۷	شکل۴– ۱۴- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A5 A5 و او ایستگاه م
۵۷	شکل۴- ۱۵- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A5
۵۸	شکل۴– ۱۶- موقعیت پیمایش $A-A'$ و همچنین ایستگاههای مربوطه در تاقدیس چهچهه پیمایش $A-A'$
۵۹	شکل۴– ۱۷- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه B1
۵۹	شکل۴- ۱۸- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه B1
۶۰	شکل۴– ۱۹- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه B2
۶۰	شکل۴- ۲۰- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه B2
۶۱	شکل۴- ۲۱- موقعیت پیمایش $B-B'$ و همچنین ایستگاههای مربوطه در تاقدیس چهچهه پیمایش B'
۶۲	شکل۴- ۲۲- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C1
۶۲	شکل۴- ۲۳- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C1
۶۳	شکل۴- ۲۴- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C2
۶۴	شکل۴- ۲۵- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C2
۶۴	شکل۴- ۲۶- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C3
۶۵	شکل۴- ۲۷- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C3
<i>\$\$</i>	شکل۴- ۲۸- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C4
<i>99</i>	شکل۴- ۲۹- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C4
۶۷	شکل۴- ۳۰- موقعیت پیمایش C – C و همچنین ایستگاههای مربوطه در تاقدیس چهچهه
۶۷	شکل۴– ۳۱- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D1
۶۸	شکل۴- ۳۲- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D1
۶۹	شکل۴– ۳۳- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D2

۶٩	شكل۴- ۳۴- نمايش ارتباط درزهها با چينخوردگي در ايستگاه D2
٧٠	شکل۴- ۳۵- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D3
۷۱	شكل۴- ۳۶- نمايش ارتباط درزهها با چينخوردگي در ايستگاه D3
۷۱	شکل۴- ۳۷- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D4
۷۲	شكل۴- ۳۸- نمايش ارتباط درزهها با چينخوردگي در ايستگاه D4
۷۳	شکل۴- ۳۹- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D5
۷۳	شکل۴- ۴۰- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D5
۷۴	شکل۴- ۴۱- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D6
۷۵	شکل۴- ۴۲- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D6
۷۵	شکل۴- ۴۳- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D7
٧۶	شکل۴- ۴۴- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D7
٧۶	شکل۴- ۴۵- موقعیت پیمایش $D-D'$ و همچنین ایستگاههای مربوطه در تاقدیس چهچهه چهت سیسیسیسی
٧٧	شکل۴- ۴۶- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه E1
۷۸	شکل۴- ۴۷- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه E1
۷۸	شکل۴- ۴۸- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه E2
٧٩	شكل۴- ۴۹- نمايش ارتباط درزهها با چينخوردگي در ايستگاه E2
٨٠	شکل۴- ۵۰- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه E3
٨٠	شكل۴- ۵۱- نمايش ارتباط درزهها با چينخوردگي در ايستگاه E3
۸۱	شکل۴- ۵۲- موقعیت پیمایش $E-E'$ و همچنین ایستگاههای مربوطه در تاقدیس چهچهه چمه و ایست
۸۱	شکل۴- ۵۳- نمودارهای هم تراز قطبی الف). و صفحات کل شکستگیها ب)
۸۳	شکل۴-۴۵- a) مجموعههای شکستگیهای متعدد در جهتهای مختلف باعث افزایش تعداد تقاطع شکستگی میشود
٨۴	شکل۴- ۵۵- نقش افزایش قطر پنجره نمونهگیری در سوگیری تراکم محاسباتی به سمت تراکم واقعی
٨۶	شکل۴- ۵۶- a) شکستگی صفات، ازجمله جهتگیری، طول، فاصلهبندی و پرشدگی شکستگی برای هر شکستگی که قطع میکند
٨٨	شکل۴- ۵۷- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر۴٫۵ متر در ایستگاه C4
٨٩	شکل۴- ۵۸- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر۵ متر در ایستگاه A2
٩٠	شکل۴- ۵۹- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۴٫۲ متر در ایستگاه D3
۹۱	شکل۴- ۶۰- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۸ متر در D5
۹۲	شکل۴- ۶۱- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۳٫۵ متر در ایستگاه E2
۹۳	شکل۴- ۶۲- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۴٫۲ متر در ایستگاه E3
۹۴	شکل۴- ۶۳- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای با قطر ۱=۶٫۲ متر و ۲=۴٫۸ متر در ایستگاه F
۹۵	شکل۴- ۶۴- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۷٫۴ متر در ایستگاه D6

٩٧	شکل۴- ۶۵- نقشه ساختاری منطقه موردمطالعه
٩٨	شکل۴- ۶۶- تعیین فاصله بین شکستگیها در امتداد یک نمونهگیری خط اسکن
۹۹ (Hudson, J.A., Harrison, J.P.,	شکل۴- ۶۷- ارتباط بین RQD و فاصلهداری و فرکانس شکستگیها (نقل از1997
۱۰۰.	شکل۴- ۶۸- نمونه گیری خط اسکن در رخنمون ایستگاهF الف) و ایستگاهG ب)
)، ایستگاهC4 ج) و ایستگاهD3 د)	شکل۴- ۶۹- نمونه گیری خط اسکن در رخنمون ایستگاهD6 الف)، ایستگاهE3 ب
،)، ایستگاهE2 ج) و ایستگاهA2 د)	شکل۴- ۷۰- نمونه گیری خط اسکن در رخنمون ایستگاهD7 الف)، ایستگاهD5 ب
۱۰۳	شکل۴- ۷۱_ نمودار تهیه شده برای مقادیر RQD بر حسب فرکانس و فاصلهداری

فهرست جداول

۲۴	جدول ۳- ۱- خصوصیات هندسی پیمایش A — A'
۲۷	جدول ۳- ۲- خصوصیات هندسی پیمایش 'B — B
۲۹	جدول ۳- ۳- خصوصیات هندسی پیمایش 'C – C
۳۲	جدول ۳- ۴- خصوصیات هندسی پیمایش [′] D — D
۳۳	جدول ۳- ۵- خصوصیات هندسی پیمایش ^۲ E — E
۳۴	جدول۳- ۶- خصوصیات هندسی پیمایش 'F1 — F1
۳۶	جدول۳- ۷- تقسیمبندی مقادیر نسبت ظاهری (نقل از Twiss, R. Moores, E. M., 2007)
٣٧	جدول۳- ۸- مقادیر بهدستآمده نسبت ظاهری برای پیمایشهای مختلف
٣٧	جدول۳- ۹- تقسیمبندی مقادیر فشردگی و زاویه بینیالی (نقل از Twiss, R. Moores, E. M., 2007)
۳۸	جدول۳- ۱۰- تقسیمبندی مقادیر نوکدارشدگی (پَخشدگی) (نقل از Twiss, R. Moores, E. M., 2007)
۴۰	جدول۳– ۱۱- مقادیر بهدستآمده از نوکدارشدگی برای پیمایشها
۹۵	جدول۴- ۱) اطلاعات مربوط به تمام ایستگاههایی که در آنها نمونهگیری به روش پنجره دایرهای صورت گرفت
۱۰۳	جدول۴-۲-مقادیر محاسبهشده برای RQD در تمام ایستگاهها
۱۰۴	جدول۴- ۳- تقسیمبندی RQD برای ایستگاهها
۱۰۵	جدول۴-۴- تعیین و تقسیمبندی شدت شکستگی بر اساس مقادیر RQD
۱۰۵	جدول۴- ۵- معرفی شدتهای تعیین شده برای ایستگاههای برداشت درزه

فصل اول

كلمات

مقدمه: پوسته زمین براثر تحمل نیروهای حاصله از حرکت صفحات لیتوسفری که در جهات مختلف با مقادیر متفاوت به آن وارد می شود، دچار دگر شکلی می شوند و درنهایت ساختارهایی در ابعاد گوناگون را به وجود می آورند. این ساختارها نتیجه به تعادل رسیدن تنش وارد شده و کرنش ایجاد شده می با شند. چین خوردگی ها و شکستگی ها (گسل خوردگی و درزه ها) از مهم ترین ساختارهای تغییر شکل پوسته می با شند. چین خوردگی حاصل دگر شکلی شکل پذیر و شکستگی ها نمودی از تغییر شکل شکنا هستند. تاقدیس چهچهه نیز یکی از چندین تاقدیس با روند شمال باختری – جنوب باختری نوار کپه داغ است که با طول تقریبی ۳۰ کیلومتر در شرقی ترین گستره کپه داغ رخنمون دارد.

۱-۱-موقعیت جغرافیایی و راههای دسترسی

منطقه موردمطالعه بخش شرقی کپهداغ را شامل می شود و بین طول های ۲۵ °۵۹ و ۳۵ °۶۰ شمالی و عرض های ۱۵ °۳۶ و ۴۵ °۳۶ جنوبی و محدوده بین روستاهای چهچهه، چهل کمان، سرجنگل و سنگانه قرار دارد. راه های دسترسی به این منطقه شامل جاده اصلی و آسفالته مشهد-کلات و راه فرعی و خاکی امیرآباد، تقیآباد، سرجنگل و چهچهه می باشد (شکل ۱–۱).

شکل (۱–۱) راههای دسترسی به منطقه موردمطالعه. محدوده رخنمون تاقدیس با نقطه چین مشخص شدهاست.

۲-۱-ضرورت انجام تحقيق

پهنه رسوبی-ساختاری کپهداغ به سبب دارا بودن مخازن گازی و مستعد نفتی موردتوجه زمینشناسان نفتی بوده و میباشد. لذا انجام مطالعات زمینشناسی در پیشبرد اهداف شناختی از این پهنه دارای ضرورت است. مدلسازی چینخوردگیهای کپهداغ بهمنظور شناخت مخزن و بررسی شکستگیها در مرکز توجه قرار دارد. انجام این پژوهش ضـمن افزایش دادههای سـاختاری مربوط به چینها، زمینه مطالعات بعدی را در این راستا فراهم خواهد آورد. با توجه به همسایگی این چین با تاقدیس خانگیران و همچنین ضرورت شـناخت شـکسـتگیها در مخازن نفتی و گازی، نتایج این تحقیق در راسـتای مدلسازی مخزن و مدلسازی شکستگیهای روی مخازن، موردتوجه زمین شناسان نفت میباشد که

شکل ۱- ۲- تصویر ماهوارهای منطقه موردمطالعه و نشاندهنده قلمرو ساختاری تاقدیس چهچهه

۱–۳–هدف مطالعه

در این مطالعه سعی شده است ویژگیهای هندسی شامل عناصر هندسی تاقدیس چهچهه (خط لولا، سطحمحوری و)...و میزان فشردگی (که بر اساس زاویه بینیالی محاسبه می شود) مورد تحلیل قرار گیرد و جایگاه آن در طبقهبندی هایی که مرتبط با این ویژگی ها تدوین شده اند، مشخص شود. بررسی آماری شکستگیها و ارتباط زایشی آنها با تاقدیس چهچهه و همینطور بررسی فاکتورهای شدت و تراکم در این شکستگیها در خلال این پژوهش در دستور کار قرارگرفته است.

۱-۴-تاریخچه مطالعاتی

Berberian & King (1981)، در مطالعات خود به این نتیجه رسیدهاند که حوضه کپهداغ شامل یک توالی ضخیم از رسوبات ژوراسیک – میوسن میباشد که پس از حرکات کوهزایی تریاس میانی، یعنی زمانی که فرآیند برخورد بین ایران و توران پایانیافته تشکیل شده است. زمانی که فرآیند برخورد بین ایران و توران پایانیافته تشکیل شده است. Lyberis & Manby (1999)، با محاسبه ۷۵ کیلومتر کوتاه شدگی، خاور کپهداغ را به ۷۰ کیلومتر

مؤلفه فشارشی محض در راستای N۰۳۰ و ۳۵ کیلومتر مؤلفه راست گرد محض در راستای N۱۲۰ تقسیم میکنند.

Jackson et al (1995)، نرخ همگرایی برای دوره ۵/۵ میلیون ساله (مرز میوسن_پلیوسن) در حدود ۱/۵_۱/۳ میلیمتر در سال میدانند. این نرخ همگرایی با حرکت نسبی ۱/۳ میلیمتر در سال ایران-توران برابر است.

Lyberis & Manby (1999)،همچنین بیان میکنند که ارتفاع ۱۱۰۰ متری حال حاضر رسوبات پلیوسن در جنوب باختر کپهداغ نیز بیانگر نرخ بالاآمدگی است که نشاندهنده ضخیم شدگی پوسته در اثر همگرایی بلوکهای ایران_توران میباشد.

پورتقوی (۱۳۹۰)، به بررسی الگوی هندسی چینخوردگی در ناحیه پرداخته است. وی عملکرد دگرشکلی ستبر پوسته پس از وارونگی زمین ساختی طی فاز کوهزایی پاسادنین و کوتاه شدگی در حد 5درصد را نتیجه گیری کرده است.

افشار حرب (۱۳۷۳)، بیان میکند که گسلها در بخش باختری کپهداغ گسترش دارند و شامل شش گسل با روند کلی خاوری_باختری میباشـند. این گسلها در فازهای کوهزایی اخیر فعال بوده و با تغییر سازوکار بهصورت معکوس، سـبب چینخوردگی و گسلش راندگی با شـیب به سـمت شـمال شدهاند.

قنادیان (۱۳۹۰)، به تعیین دقیق الگوی شکستگیهای منطقه، در انتخاب محل مناسب برای احداث

چاه نفت جدید در ارتباط با ساختهای تکتونیکی، با بیشترین تراوایی پرداخته است.

فقهی (۱۳۷۶)، به بررسی ارتباط چینخوردگیهایی با روندهای مختلف، بهمنظور دریافت فازهای دگرشکلی منطقه پرداخته است.

فروغی (۱۳۹۱)، به بررسی درزههای مرتبط با چینخوردگی و دستیابی به مکانیسم چینخوردگی یرداخته است.

حیدرزاده (۱۳۷۴)، دگرشکلی فشارشی در راستای N-S را باعث چینخوردگی و گسلش کپهداغ میداند.

دریکوند (۱۳۹۱)، ارتباط گسلهای منطقه و چینخوردگیها را مورد تحلیل قرار داده است.

صابری (۱۳۹۰)، شکل گیری تاقدیس مزدوران را براثر عملکرد گسل معدن و متعاقب آن ایجاد ساخت گل مثبت دانسته است.

۱-۵-مراحل پژوهش
 روش کار در این مطالعه به ترتیب شامل موارد زیر میباشد:
 مطالعات کتابخانهای، اعم از مقالات، کتابها، پایاننامهها و کلیه منابع مرتبط
 بررسی عکسهای هوایی و ماهوارهای
 انجام مطالعات صحرایی و برداشت داده
 پردازش و تحلیل دادهها با استفاده از روشهای متداول و استفاده از نرمافزارهای تخصصی
 تدوین پایاننامهای بر اساس دستاوردهای جدید و پیاده کردن آنها بر روی یک نقشه زمینشناسی

با مقیاس مناسب که برای تهیه آن از سیستمهای GIS و دیگر سیستمها استفاده شد.

. فصل دوم

زمین شناسی

منطقه موردمطالعه در واحد زمینساخت-رسوبی کپهداغ قرار گرفته است. به همین منظور در ابتدا توضیحات مختصری بهمنظور معرفی این زون، تاریخچهی رسوب گذاری و تکامل ساختاری ارائه می شود.

۲-۱- زمینساخت کپهداغ

مطالعات بسیاری در مورد موقعیت ساختاری کپهداغ انجامشده است. در غالب گزارشها، محققان کپهداغ را لبه جنوبی توران و بخشی از اوراسیا دانستهاند. امروزه ایران شامل موزاییک پیچیدهای از صفحات تکتونیکی است که در طی مزوزوئیک و سنوزوئیک در کنار هم قرار گرفتهاند (,Davoudzadeh 1997). اصلی ترین اجزاء ساختاری زمین درز پالئوتتیس در شمال و زمین درز نئوتتیس در جنوب غربی، تعیین کننده حرکت (از شمال به جنوب) اوراسیا، ایران و پلیت عربی می باشد. زمین درز پالئوتتیس در اواخر تریاس طی برخورد پلیت ایران با حاشیه جنوبی اوراسیا تشکیل شد (,Minsen 1991; Wilmsen اواخر تریاس طی برخورد پلیت ایران با حاشیه جنوبی اوراسیا تشکیل شد (ac حوضه فرونشست گسترش یافت (et al., 2009; این زمین درز در اواسط ژوراسیک مجدداً باز شد و در حوضه فرونشست گسترش یافت (وقعیت آن دو دیدگاه عمده وجود دارد که در ذیل به توضیح مختصری از آنها می پردازیم.

الف) نظریه اوراسیایی: بر پایه این نظریه که طرفداران فراوان دارد، در ناحیه آق دربند نهشتههای لیاس با دگرشیبی آشکار بر روی ردیفی از نهشتههای آذرآواری با ساخت پیچیده و به سن تریاس میانی – بالایی جای دارند. ردیفهای تریاس میانی – بالایی، خود بر روی ضخامت زیادی از آواریهای سُرخرنگ نشستهاند که ظاهری شبیه به مولاسهای پرمین بالایی – تریاس زیرین فلات توران دارند و به طور دگرشیب، پیسنگ هرسینین را میپوشانند و با رخسارههای کربناتی- سکوی دیگر نواحی ایران تفاوت دارند. بدینسان، این گروه از زمینشناسان، کپهداغ را بخشی از ابرقاره اوراسیا و سنگهای اولترامافیک ناحیه مشهد را بقایای اقیانوسی میدانند که دو صفحه توران (اوراسیا) و ایران (گندوانا) را از یکدیگر جدا و به سوی خاور، در امتداد گسل هرات تا هندوکش ادامه داشته است (آقانباتی، ۱۳۸۳).

ب) نظریه گندوانایی: برخلاف طرفداران نظریه اوراسیایی، افتخارنژاد (۱۳۷۰) سنگهای پرکامبرین پسین – پالئوزوییک ناحیه رباط قرهبیل را همسان سنگ نهشتههای همزمان در ایران مرکزی و البرز خاوری می داند و بر این باور است که سکوی اپی کاتانگایی پالئوزوییک صفحه ایران در سرتاسر و یا بخشی از کوههای کپهداغ وجود دارد. در ضمن رخساره سنگهای دونین و کربنیفر پنجره فرسایشی آق دربند را همسان سازندهای جیرود و مبارک البرز مرکزی میداند و بدینسان نتیجه می گیرد که پی سنگ پهنه کپهداغ متعلق به هرسینین توران (اوراسیا) نیست، بلکه دنبالهای از پی سنگ آفریقا – پی سنگ پهنه کپهداغ متعلق به هرسینین توران (اوراسیا) نیست، بلکه دنبالهای از پی سنگ آفریقا – عربستان است و لذا مرز میان سکوی ایران و پهنه هرسینین توران را در شمال کوههای کپهداغ و در خراج از ایران می داند و بدینسان از پی سنگ آفریقا – خراج از ایران می داند. جدا از دو نظریه اوراسیای و گندوانایی، وجود توربیدیت های دانه ریز، رادیولاریت، چرت، روانه های بالشی و سنگ های اولترامافیک خاور روستای سفیدسنگ واقع در جنوب خاوری مشهد، به سن پرمین پسین و گاهی پرمین میانی، نشان می دهد که در اواخر کربنیفر و اوایل پرمین، در بخش شمال خاوری ایران، یک کافت درونقارهای به وجود آمده و دست کم از آن زمان به یرمین، در بخش شمال خاوری ایران، یک کافت درونقارهای به وجود آمده و دست کم از آن زمان به یعنوان یک دوضه ایران با در زمان به وجود آمده و در ایران به مینان با ایران می داخری و اوایل می درمین میانی، نشان می دهد که در اواخر کربنیفر و اوایل به برمین، در بخش شمال خاوری ایران، یک کافت درونقارهای به وجود آمده و دست کم از آن زمان به بعنوان یک حوضه رسوبی مستقل، شرایط رسوبی و زمین ساختی ناهمسانی با ایران مرکزی و البرز خاوری داشته است.

۲-۲- چینهشناسی تاقدیس چهچهه

واحدهای سنگی منطقه موردمطالعه در دو گروه سنی مزوزوئیک (کرتاسه) و سنوزوئیک (ترشیری) در منطقه برونزد دارند و سیمای مورفولوژیکی نسبتاً خشنی را که متأثر از فاز آلپ پایانی است، می سازند. طبق انتظار، تاقدیس ها و ناودیس های متوالی که متأثر از فشارش ناحیه ای هستند ارتفاعات و مناطق مجاوری که بهنسبت تغییر شکل ناشی از فشارش کمتری را متحمل شده اند، دشت ها و مناطق کم ارتفاع را نشان می دهند. حضور سازنده ای کربناته نظیر مزدوران (ژوراسیک بالایی)، تیرگان (کرتاسه پایینی) و کلات (کرتاسه بالایی) نقش مهمی در توپوگرافی خشف و سیمای امروزی آن دارند. همین طور از مناطق کم ارتفاع میتوان به دشت های مشهد -قوچان، سرخس و شیروان -بجنورد اشاره کرد. طرح فیزیوگرافیک و ریخت شناسی منطقه کپه داغ بدون تردید متأثر از فرآینده ای ساختاری است. تاقدیس چهچهه در شال خاوری مشهد (جنوب روستای چهچهه) قرار گرفته و بخشی از

نقشه زمین شناسی و ستون چینه شناسی منطقه به کمک نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ سرخس و مشاهدات

صحرایی تهیه و ترسیم شد(شکل۲–۸ و ۲–۹). بر اساس نقشههای زمین شناسی موجود و مشاهدات صحرایی نگارنده سازندهایی به سن مزوزوئیک و ترشیری در محدوده تاقدیس چهچهه رخنمون دارند که در ذیل به معرفی آنها پرداخته شده است.

۲-۳- شرح واحدهای سنگی منطقه موردمطالعه

Sr) -۳-۲ سازند سرچشمه (Sr)

نام مزبور از روستای سرچشمه در کپهداغ مرکزی واقع در ۱۴ کیلومتری شرق بجنورد گرفتهشده است. گرچه بیرونزدگیهای عمده اطراف روستای سرچشمه را مارن و شیلهای سازند سرچشمه تشکیل میدهد معالوصف مقطع منظمی از سازند مزبور در دره خور بهعنوان سازند سرچشمه در مسیر جاده مشهد-کلات در فاصله ۵۰ کیلومتری شمال – شمال شرقی مشهد و قبل از رسیدن به دوراهی امیرآباد معرف کامل این سازند محسوب می شود. بخش زیرین سازند سرچشمه از ۱۷۸ متر عضو مارنی فرسایشیافته مدادی شکل به رنگ خاکستری مایل به سبز تشکیل یافته است درحالی که عضو بالایی آن را تناوبی از شیل و لایههای نازک ریتمی آهکی به ضخامت ۱۳۲ متر تشکیل می دهد.

در منطقه موردمطالعه این سازند شیلی قدیمی ترین برونزد را به خود اختصاص داده بهطوری که در بخش میانی منطقه قرار دارد و با رخنمون فرسوده و تیرهرنگ قسمت هستهی تاقدیس چهچهه را تشکیل می دهد (شکل۲-۱ الف).

Sn) -۲-۳-۲ سازند سنگانه

نام مزبور از روستای سنگانه واقع در ۲۰ کیلومتری شمال شرق مشهد گرفته شده است. به توجه به فسیلهای موجود آمونیتها نظیر پاراهوپلییتس و شلونیسراس و آکانتوپلیتس سن این سازند به آپسین فوقانی _ آپسین نسبت داده شده است.

ازنظر سنگ شناختی، سازند سنگانه شامل شیل های همگن به رنگ خاکستری تیره تا سیاه کمی مایل به سبز، بدون لایه بندی شاخص و مقدار ناچیز میان لایه های سیلت سنگ است. سازند سنگانه دو ویژگی آشکار دارد، یکی سیمای ریخت شناسی تپه ماهوری فرسوده و پشته مانند به رنگ سبز – خاکستری، دوم گرهک های عدسی و بیضوی شکل از رس های آهن دار که گاه هسته ای از سنگواره آمونیت دارد و ساختار مخروط در مخروط نیز در آن دیده می شود. نحوه تشکیل مخروط در مخروط به این صورت است که هستهای از دانه های ریز آبکی به وجود می آید و در اثر از دست دادن آب به داخل هم می رود و مخروط در مخروط را به وجود می آورد براثر وارد شدن فشار از بالا این رسوبات آبکی آب خود را از دست داده و به داخل هم فرو می روند.

این سازند به همراه سازند سرچشمه مناطق پست و کم ارتفاع منطقه را تشکیل میدهند. با توجه به خصوصیات سنگشناسی، ازلحاظ مورفولوژیکی سیمایی تپهماهوری و نسبتاً سست و امکان دادهبرداری کم، از خصوصیات این سازند است(شکل۲-۱ ب).

شکل۲- ۱- تصاویر رخنمونهایی از سازندهای سنگانه با دید به سمت خاور (الف) و سازند سرچشمه با دید به سمت شمال باختر (ب) همراه با استریوگرامهای نشاندهنده موقعیت آنها.

At,Ats) -۳-۳- سازند آیتامیر (At,Ats)

نام سازند از روستای آیتامیر که در غرب کپهداغ در ۷۰ کیلومتری شمال شرق گنبدکاووس واقع است گرفته شده است. این سازند از دو بخش تشکیل شده است. بخش ماسه سنگی که اغلب در زیر قرار دارد و بخش شیلی که لایه های فوقانی را تشکیل می دهد. هردو بخش گلو کونیتی بوده و اغلب به رنگ سبز زیتونی دیده می شوند. در بخش شیلی لایه های نازک و جزئی ماسه سنگ گلو کونیتی نیز وجود دارد. سازند آیتامیر در برش الگو ۱۰۰۰ متر ضخامت دارد و شامل دو بخش متمایز به شرح زیر است: -۱بخش ماسه سنگی که از ۶۱۱ متر ماسه سنگ گلو کونیتی محره ساز تشکیل شده است. که دارای رس می باشــند نرمتر بوده و بین لایه های صخره ساز فرورفتگی هایی به وجود آورده اند. بخش شیلی از ۳۸۹ متر شیل خاکستری مایل به سبز زیتونی گلوکونیتی با لایههای نازک و جزئی ماسهسنگ نزدیک به قاعده.

سازند آیتامیر با لیتولوژی ماسهسنگ در زیر و شیل در بخش بالا، بر روی سازند سنگانه و در زیر سازند آب دراز نهشته شده است. (افشار حرب، ۱۳۷۳).

این سازند در برش چهچهه متشکل از مارنهای خاکستری روشن میباشد. ولی در بخش زیرین عمدتاً ماسهسنگی با میانلایههای شیلی و در بخش بالایی عمدتاً شیلی با میانلایههای ماسهسنگی رخنمون دارد. این سازند بهواسطه لیتولوژی ماسهسنگی خود نسبت به واحدهای شیلی و مارنی اطراف خود، برونزدگی و ارتفاعات نسبی را ایجاد میکند(شکل۲-۲).

شکل۲-۲- تصاویری از رخنمون سازندهای ماسهسنگ و شیل آیتامیر. الف) دید به سمت خاور. ب). دید به سمت شمال باختری، همراه با استریوگرامهای نشاندهنده موقعیت آنها.

۲-۳-۴- سازند آبدراز (Ad)

نام این سازند از روستای آب درواقع در شرق کپهداغ در شمال غرب روستای مزدوران گرفته شده است. اطراف این روستا را تپههایی از سنگ آهکهای سفید چاکی به این واحد سنگی فراگرفته است. روستای آبدراز در ۲۵ کیلومتری شرق مشهد واقع است. سن سازند آبدراز تورونین تا سانتونین است(شکل۲-۳ الف).

سازند آبدراز عموماً از مارن، سنگآهک مارنی و مارن آهکی همراه با ۳ تا ۴ لایه سنگآهک چاکی تشکیلشده و بر روی سازند آیتامیر و در زیر سازند آب تلخ واقع میباشد(آقانباتی، ۱۳۸۳).

Ab) -۳-۵- سازند آبتلخ (Ab)

نام این سازند از روستای آب تلخ گرفته شده که در ۷۷ کیلومتری شمال شرق شهر مشهد، در راه روستای بزنگان به روستای چهچهه در میان رخنمون های این سازند قرار دارد. سازند آب تلخ بهترین گسترش را در شرق کپه داغ دارد. با توجه به فسیل هایی که در بعضی موارد گزارش شده است، قدمت سازند مزبور از سانتونین تا ماستریشین زیرین تعیین گردیده است. این سازند نیز متشکل از مارن های سست سفیدرنگ هستند که قسمت زیادی از منطقه را پوشش می دهد (شکل ۲–۳ ب).

شکل۲- ۳- الف). تصاویری از رخنمون سازندهای آبدراز و آبتلخ. دید به سمت شمال. ب). نمایی از سازند آبتلخ. دید عکس به سمت شمال خاوری.

(Nz) سازند نیزار (Nz)

نام این سازند از تنگه نیزار در ۱۴ کیلومتری شمال روستای مزدوران و ۶۲ کیلومتر جنوب غرب شهر سرخس گرفته شده است، راه اصلی مشهد – سرخس از این تنگه می گذرد. به طور عمده سازند نیزار در ضخامت ۳۲۰ متر از ماسه سنگ گلو کونیتی مایل به سبز و شیل و به طور فرعی در بخش بالایی از لایه های نازک آهکی تشکیل یافته است. به طور کلی فاقد فسیل مشخصی می باشد و سن آن با توجه به موقعیت چینه شناسی به مایستریختین نسبت داده شده است.

Kl) سازند کلات (-۳

نام این سازند از شهر تاریخی کلات نادری و ناودیس کلات گرفته شده است. سنگهای آهکهای این سازند به صورت دیواره ای قائم آن را به صورت قلعه ای طبیعی در آورده است که تنها از محل ورود و خروج رودخانه کلات راه ورود دارد. گفته می شود که نادر شاه با برپایی دروازه، آن را به صورت قلعه ای طبیعی درآورده بوده است. بیرونزدگیهای سازند کلات بخش عمده سنکلینال معلق کلات نادری را تشکیل دادهاند. گرچه نام سازند از کلات گرفتهشده است ولی به علت اینکه بخش بالایی در مقطع کلات ظاهرنشده است و این بخش بهخوبی در تنگ نیزار نمایان است لذا با حفظ نام سازند مقطع تیپ آن را مؤلف (افشار حرب ۱۹۷۹) ترجیحاً در تنگ نیزار تعیین کرده است. ضخامت ۲۷۷ متر از سنگهای آهکی و آهکهای ماسهای و شیلی در مقطع تیپ تشخیص دادهشده است؛ که به ۵ عضو تقسیمشده است.

۱ _ آهک زیرین. ۲ _ شیل زیرین. ۳ _ آهک میانی. ۴ _ شیل بالایی. ۵ _ آهک بالایی.

در منطقه موردمطالعه این سازند بهواسطه اختلاف سنگشناسی و مکانیکی با سازندهای قدیمی تر از خود، بهصورت دیواری طبیعی، در حدفاصل روستای چهچهه و سنگانه منطبق بر مرز جداکننده ایران و ترکمنستان قرار دارد. بهطوری که دسترسی به این سازند و مهم تر از آن عبور از این سازند در بسیاری از مناطق غیرممکن است(شکل۲-۴). ما در این مطالعه تنها در چند نقطه معدود موفق به دسترسی و عبور از این سازند شدیم. اولین و مهم ترین راه دسترسی از طریق ترانشهای که در موقعیت طول جغرافیایی ۱۳ °۲۰ شرقی و عرض ۱۹ ۵۳ °۳۶ قرار داشت امکان پذیر شد.

شکل۲- ۴- الف). سیمای صخره گونه سازند کلات. ب). ترانشه حفرشده بر روی سازند کلات. دید عکس به سمت جنوب باختری.

در شکل زیر (شکل۲-۵) تصاویری از سازندهای کلات و نیزار آورده شده است. همانطور که در شکل دیده میشود آهکهای کلات بهصورت دیواری طبیعی در منطقه رخنمون دارد. آهکهای کلات بر روی ماسهسنگ نیزار قرارگرفته است. مرز تقریبی این دو با اختلاف مرفولوژی و رنگی که بهواسطه اختلاف در سنگشناسی آنها بهوجودآمده است در تصویر مشهود است.

شکل۲-۵- نمایی از سازندهای کلات و نیزار دید عکس به سمت شمال باختری (الف) و دیواره طبیعی سازند کلات (ب)

۲-۳-۸- سازند پستەلىق (Ps)

نام مزبور از پسته زارهای واقع در تاقدیس چهچهه گرفته شده است. مقطع تیپ در جنوب روستای شور لق در فاصله ۱۲۳ کیلومتری مشهد به ضخامت ۲۸۰ متر اندازه گیری شده است و به طور عمده از شیلهای سرخ و قهوهای و کلیستون، ماسه سنگ، کنگلومرا و در برخی نقاط به طور فرعی واجد سنگ های تبخیری است. این سازند فاقد فسیل بوده و با توجه به موقعیت چینه شناسی به پالئوسن نسبت داده شده است. (آقانباتی ۱۳۸۳)

این آهکها در شـرق چهچهه و شـمال و شـرق المتو برونزد دارند و یکی از عوامل ایجادکننده ارتفاع اصلی منطقه هستند(شکل۲-۶ الف).

۲-۳-۹- سازند چهل کمان (Ck)

نام مزبور از روستای چهل کمان در شرق کپهداغ گرفته شده است. رسوبات جنوب چهل کمان به طور عمده سنگهای آهکی تشکیل میدهد که به طور فرعی واجد شیل و ماسه سنگ و در برخی نقاط گچ نیز دیده شده است. این سازند در ترکمنستان معادل آهکهای بخارا است. واجد فسیل هایی از جنس لافی تینا، نومولیت و آسیلینا است و به قدمت ائوسن زیرین است (شکل ۲-۶ ب).

شکل۲- ۶- الف). تصاویری از رخنمون سازندهای شیلهای قرمز پستهلیق؛ و ب). سازند آهکی چهلکمان همراه با استریوگرامهای نشاندهنده موقعیت آنها.

(Kh) سازند خانگیران (Kh

نام مزبور از آبادی خانگیران واقع در ۳۲ کیلومتری غرب سرخس گرفته شده است. سازند خانگیران بهطور عمده از شیلهای به رنگ زیتونی – سبز و آبی – خاکستری که در بخش قاعدهای واجد لایههای ضخیم از ماسه سنگ و لایه های متعددی از ماسه سنگهای آهکی استرادار تشکیل یافته است. با توجه به فسیل های فراوان از فرامینیفرها در نقاط مختلف قدمت سازند خانگیران از پالئوسن بالایی تا ائوسن بالایی گزارش شده است.

۲-۴- رسوبات عهدحاضر ۱

الف. پادگانهها، دشتهای آبرفتی: نهشتههایی افقی با اتصال سست که عموماً در مسیر رودخانهها و آبراههها رؤیت میشود. این رسوبات در ضخامتهای مختلف و در اندازههای مختلف بهصورت تراسهایی با سنهای مختلف در مسیر آبراههها دیده میشوند. وجود آب جاری وزیر زمینی امکان حاصل خیزی را برای این نهشتهها فراهم آورده است. زمینهای زراعی، مراتع فصلی و همچنین جنگل پسته محلی (که وجهتسمیه سازند پستهلیق است) بر روی این نهشتهها قرار دارند(شکل ۲–۷ الف).

ب. آبرفتهای جوان و رسوبات رودخانهای: رسوبات نهشته شدهای که فاقد گردشدگی و جورشدگی و سیمانشدگیاند و اغلب در مناطق پست دیده میشوند. بهطوری که حاصل فرسایش مناطق مرتفع

¹ Recent Alluvium

کناری و رسوبشده در مناطق پست و آبراههها ورودخانههای فصلی یا دائمی منطقه میباشد. این رسوبات جوان ترین نهشتههای منطقه را شامل می شوند (شکل ۲-۷ ب).

شکل۲-۷-الف). پادگانه آبرفتی در شمال خاوری روستای چهچهه. دید به سمت شمال خاوری. ب) آبرفتهای جوان

در شکل ۲–۸ ستون چینهنگاری واحدهای سنگی رخنمون یافته و درگیر در چینخوردگی چهچهه بهصورت بدون مقیاس ترسیم گشته است. این ستون بر اساس نقشههای زمینشناسی موجود ومشاهدات صحرایی نگارنده تهیهشده است.

Erathem	System	Seri	Stage	Formation	Lithology	Description
Cenozoic	Quaternery					Recent Alluvium
	Eocene			Khangiran		Green shale and blue sandstone
	Paleocene			Chehel-Kaman		Light buff limestone, subodinate marl
				Pesteh leigh		Red-brown shale, subordinate gypsum
Mesozoic	Cretaceous	Upper	n Maestrichian	Kalat		Limestone and Sandy Limestone
				Neyzar		Green Glauconitic sandstone
				Abtalkh		Gray marl and shale
			Cenomania Turonian	Abderaz		Gray chalki limestone and Gray marl
			Cenomanian	Aitamir		Green glauconitic sandstone, Dark Glauconitic shale
		Lower	Albian	Sanganeh		Dark Grey Shale
			Aptian	Sarcheshmeh		Grey marl. Dark Grey Shale

شکل۲- ۸- ستون چینهنگاری واحدهای چینهای منطقه موردمطالعه (بدون مقیاس)

شکل۲- ۹- نقشه زمینشناسی منطقه موردمطالعه
فصل سوم ماقدیس چھیہ

به خمیدگیهایی که در پوسته زمین، از دگرریختی نرم یا ترد سطحهای مستوی سنگها پدید میآیند، چین یا چینخوردگی گفته میشود. چینها بهطور معمول بهصورت تاقدیسها و ناودیسهایی در کنار هم دیده میشوند و میتوان آنها را موج منجمد دانست (قاسمی، ۱۳۸۷).

۳-۱- هندسه تاقدیس چهچهه

تاقدیس چهچهه در شمال خاوری مشهد (جنوب روستای چهچهه)، با روند اثرمحوری شمال باختری-جنوب خاوری، بخشی از نوار چینخورده کپهداغ است. بر اساس نقشههای موجود و مشاهدات میدانی نگارنده، در این تاقدیس، سازندهای سنگانه، آیتامیر، آبدراز، نیزار، کلات به سن کرتاسه و سازندهای پستهلیق و چهل کمان (پالئوسن) و خانگیران (ائوسن)، تحت تأثیر چینخوردگی قرار گرفتهاند. این تاقدیس با طول ۳۰ کیلومتر از جنوب تاقدیس اشلر تا جنوب تاقدیس خانگیران رخنمون دارد. سازند کلات با سنگشناسی آهکی سیمای صخره ساز منطقه و سازندهایی از جنس شیل، نظیر سرچشمه، مناطق پست و دشتها را تشکیل میدهند. در لایهها بر گشتگی مشاهده نشد و میانگین یال شمالی ۳۰ درجه و یال جنوبی ۲۵ درجه بهدست آمد. بر اساس برداشتهای صحرایی این تاقدیس یک چین استوانهای دارای منطقه لولایی و میل ناچیز ۴ درجه به سمت جنوبخاوری و شمال باختری و ازنظر تقارن یک تاقدیس نامتقارن میباشد. در ادامه به تفصیل به روند دستیابی به این مشخصات میپردازیم.

۳–۲– مدل ارتفاعی

شـکل(۳–۱) مورفولوژی و مدل ارتفاعی تاقدیس چهچهه را نشـان میدهد. این شـکل که از تصـاویر DEM و با اسـتفاده از نرمافزار GIS^۱ تهیه گردیده اسـت، تاقدیس چهچهه را در نگاهی سهبعدی ارائه میکند. مرتفعترین قسـمت چینخوردگی مربوط به سـازند کلات با ارتفاع ۱۵۵۹ متر میباشـد که نسبت به مناطق دشت اطراف اختلاف ارتفاع ناگهانی در حدود ۶۰۰ متر ایجاد میکند.

¹ ARCScene

۳–۳– توصیف هندسی تاقدیس چهچهه به منظور شناسایی و دستیابی به هندسه ساختاری این تاقدیس، شش پیمایش عمود بر اثر محوری تاقدیس انجام شد. برداشتهای لایهبندی با فرمت Strike-Dip در نقاط مختلف این تاقدیس انجام شد. اعداد مربوط به برداشتها در پیوست ضمیمه گردیده است. تمامی اعداد با توجه به قانون دست راست (Right hand rule) بیانشده است. درنهایت نیز به منظور تعیین مشخصات هندسی تاقدیس (محور و سطح محوری)، با استفاده از کنتورهای فراوانی قطب لایهبندی، مختصات محور، سطح محوری و زاویه بینیالی تاقدیس، از نرمافزارهای موجود نظیر Georient Stereonel و Open Stereo و...

ویژگیهای سطحی هر پیمایش در زیر آورده شده است:

A – A' پيمايش A – A'

این پیمایش حدود ۱۰٫۲ کیلومتر طول دارد که مختصات ابتدای پیمایش (۴۲ ۱۶ °۶۰ و ۵۳ ۴۰ (۳۶°) و انتهای این پیمایش (۲۴ ۲۲ °۶۰ و ۵۰ ۳۶ °۳۶) میباشد. راه دسترسی به ابتدای پیمایش، شامل جاده خاکی متصل کننده روستای چهچهه به سنگانه به طول حدوداً ۶ کیلومتر و راههای فرعی میباشد. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۲۰ شامل سازندهای آبدراز، آبتلخ، آیتامیر، سرچشمه و سنگانه است که برداشتهای صورت گرفته از همه سازندهای برونزدیافته صورت گرفت. مشخصات میانگین یال شرمالی این تاقدیس N53W, 33NE و یال جنوبی S32E, 13SW برآورد شرد. برای دستیابی به موقعیت محور و سطحمحوری در این پیمایش، اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریو گرام پیاده سازی و اندازه گیری شد (شکل ۳–۲). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش ۲۲۳۲ و موقعیت سطحمحوری (محکال ۶۹۲E, 81SW اندازه گیری شرد (جدول ۳–۱). (معرفی مقادیر به صورت امتداد و شیب میباشد).

شکل۳- ۲- استریوگرام تهیه شده برای پیمایش 'A – A که از پیاده کردن قطب صفحات لایه بندی در پهلوهای شمالی و جنوبی به دست آمده است.

زاويه	موقعیت	موقعیت سطح	میانگین	میانگین	پيمايش
بين دو يال	محور	محوری	یالجنوبی	یالشمالی	
135°	03/312	133/ 81S	158/ 13S	307/ 33N	A - A'

جدول ۳- ۱- خصوصيات هندسي پيمايش 'A – A

شکل۳-۳- نیمرخ زمینشناسی مربوط به پیمایش 'A – A

شکل۳- ۴- تصویر SRTM تهیهشده منطقه موردمطالعه در نرمافزار Global mapper و برشهای عرضی مربوط به هر پیمایش.

B – B' پیمایش -۴–۳

این پیمایش حدود ۸٫۲ کیلومتر طول دارد، که مختصات ابتدای آن (۴۷ ۷۱ °۶۰ و ۳۱ ۳۶° ۳۶°) و انتهای آن (۴۹ ۱۴ °۶۰ و ۴۹ ۱۴ °۳۶) میباشد. راه دسترسی به ابتدای پیمایش، شامل جاده خاکی متصل کننده روستای چهچهه به سنگانه به طول حدوداً ۳٫۶ کیلومتر و راههای فرعی میباشد. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۲۲ شامل سازندهای آب دراز، آبتلخ، آیتامیر، سرچشمه و سنگانه است. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس N53W, 26NE و یال جنوبی S66E, 40SW برآورد شد. برای دستیابی به موقعیت محور و سطح محوری در این پیمایش، اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیاده سازی و اندازه گیری شد (شکل ۳–۵). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس ۱۹۵۸ ۲۰۱۹ و موقعیت سطح محوری اندازه گیری شد (جدول ۳–۲). (معرفی مقادیر به صورت امتداد و شیب میباشد).

شکل۳- ۵- استریوگرام تهیه شده برای پیمایش B-B' که از پیاده کردن قطب صفحات لایه بندی در پهلوهای شمالی

و جنوبی بهدستآمده است.

زاویه	موقعیت	موقعیت سطح	میانگین	میانگین	پيمايش
بین دو یال	محور	محوری	یالجنوبی	یالشمالی	
115 [°]	04/119	300/ 83N	114/ 40S	307/ 26N	B – B'

جدول ۳- ۲- خصوصیات هندسی پیمایش ^۲ B - B

شکل۳-۶- نیمرخ زمینشناسی مربوط به پیمایش 'B – B.

۳-۳-۳- پیمایش ^۲ C – C

این پیمایش حدود ۸٫۵ کیلومتر طول دارد، که مختصات ابتدای آن (۱۸ ۱۸ °۶۰ و ۵۰ ۳۵ °۳۶) و انتهای آن (۱۰ ۵۱ °۶۰ و ۳۵ ۳۱ °۳۶) میباشد. راه دسترسی به ابتدای پیمایش، شامل جاده خاکی متصل کننده روستای چهچهه به سانگانه به طول حدوداً ۲ کیلومتر و راههای فرعی میباشد. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۲۲ شامل سازندهای آب دراز، آبتلخ، آیتامیر، سرچشمه و سنگانه است. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس N50W, 33NE و یال جنوبی S62E, 46SW برآورد شد. برای دستیابی به موقعیت محور و سطح محوری در این پیمایش، اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیاده سازی و اندازه گیری شد (شکل ۳–۲). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش ۲۲۱/۵۰ و موقعیت سطح محوری (محک ۳–۳). بر این اساس رود و ۳–۳). (معرفی مقادیر به صورت امتداد و شیب میباشد).

شکل۳- ۷- استریوگرام تهیه شده برای پیمایش C - C که از پیاده کردن قطب صفحات لایه بندی در پهلوهای شمالی

و جنوبی بهدستآمده است.

C - C' جدول ۳– ۳– خصوصیات هندسی پیمایش

زاويه	موقعیت	موقعیت سطح	میانگین	میانگین	پيمايش
بين دو يال	محور	محوری	یالجنوبی	یالشمالی	
102°	05/123	303/ 85S	118/ 46S	310/ 33N	C – C′

شکل۳- ۸- نیمرخ زمینشناسی مربوط به پیمایش 'C – C.

D − D′ پیمایش – D − ۳

این پیمایش حدود ۸٫۲ کیلومتر طول دارد که مختصات ابتدای آن (۴ ۲۰ °۶۰ و ۴۰ ۶ ۳ °۳۶) و انتهای آن (۵۱ ۲۱ °۶۰ و ۲۲ ۲۳ °۳۶) میباشد. راه دسترسی به ابتدای پیمایش شامل ۱۵ کیلومتر مسیر خاکی و عبور از ترانشه ای که به همین جهت حفر گردیده است میشود. به دلیل توپوگرافی شدید و بسیار خشن در این مسیر، ما طی دو مرحله، از ابتدا و از انتها اقدام به پیمایش نمودیم. حضور سازند کلات که به واسطه لیتولوژی صخره سازی که دارد عاملی منفی در پیشبرد اهداف برداشت بود. این پیمایش شامل سازندهای چهل کمان، پستهلیق،کلات، نیزار و آبتلخ است. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۱۹۵ ارتفاعات اصلی تاقدیس را شامل میشود. در این پیمایش نیز به دلیل توپوگرافی خشن، دادههای کاملی برداشت نشد. مشخصات میانگین یال شالی این تاقدیس N56W, 28NE و یال جنوبی S76E, 33SW برآورد شد. برای دستیابی به موقعیت محور و سطحمحوری در این پیمایش، اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری شد (شکل ۳–۹). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش است.

شکل۳- ۹- استریوگرام تهیهشده برای پیمایش 'D - D که از پیاده کردن قطب صفحات لایهبندی در پهلوهای شمالی و جنوبی بهدستآمده است.

جدول ۳- ۴- خصوصیات هندسی پیمایش [′]D – D

زاويه	موقعیت	موقعیت سطح	میانگین	میانگین	پيمايش
بين دو يال	محور	محوری	یالجنوبی	یالشمالی	
119°	06/113	293/ 89S	104/ 33S	304/ 28N	D – D'

E – E' پيمايش – E – ۳

این پیمایش حدود ۷ کیلومتر طول دارد، که مختصات ابتدای آن (۴۵ ۵۲ °۶۰ و ۲ ۵۳ °۳۶ و ۳۵ و ۳ ۳ آن (۳۵ ۲ ۴ ۴ ۵۳ و ۳۵ ۳ ۳ ۳) میباشد. راه دسترسی به ابتدای این پیمایش در ۱۵ کیلومتری جاده چهچهه- المتو میباشد. در این پیمایش سازندهای چهل کمان، پستهلیق، و کلات رخنمون سطحی از خود نشان میدهند. مدل ارتفاعی این برش نشان دهنده توپوگرافی خشن و مرتفع منطقه است. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۱ ارتفاعی این برش نشان دهنده توپوگرافی خشن و مرتفع منطقه است. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۱ ارتفاعی این برش نشان دهنده توپوگرافی خشن و مرتفع منطقه است. این میرایش، با آزیموت تقریبی ۲۱۵ ارتفاعات اصلی تاقدیس را شامل میشود. در این پیمایش به دلیل شرایط نامساعد توپوگرافی امکان برداشت در هر دو یال مختصر بود. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس را شامل میشود. در این پیمایش به موقعیت شرایط نامساعد توپوگرافی امکان برداشت در هر دو یال مختصر بود. مشخصات میانگین یال شمالی محور و سطحموری در این پیمایش، اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری شد(شکل۳۰ ۲۰۱۰). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش در مردو یال مختصر بود. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس تاورگرام پیادهسازی و اندازه گیری شد(شکل۳۰ - ۱۰). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری شد(شکل۳ - ۱۰). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش دهدوری ۱۹۵۷ اندازه گیری شد (معرفی معرفی میورت امداد - شیب و میل - ۹۵). (معرفی

شکل۳– ۱۰ – استریوگرام تهیهشده برای پیمایش 'E – E که از پیاده کردن قطب صفحات لایهبندی در پهلوهای شمالی و جنوبی بهدستآمده است.

E - E' جدول ۳– ۵– خصوصیات هندسی پیمایش

زاويه	موقعیت	موقعیت سطح	میانگین	میانگین	پيمايش
بين دو يال	محور	محوری	یالجنوبی	یالشمالی	
119°	05/111	291/ 89N	101/ 34S	302/ 29N	E - E'

۳-۴- تاقدیس سنگانه

این چینخوردگی در قسمت شمال باختری تاقدیس چهچهه و با یک روند مشابه قرار دارد. ۲ پیمایش در این چینخوردگی که میل ناچیزی (قابل اغماض) به سمت شمال باختری دارد، انجام شد.

 $F_1 - F_1$ پیمایش $F_1 - F_1$ پیمایش $F_1 - F_1$ پیمایش حدود ۸ کیلومتر طول دارد، که مختصات ابتدای آن (۲۰ ۵۱ °۰۰ و ۲ ۴۱ °۳۶) و انتهای آن (۱۱ ۱۱ °۰۰ و ۲۰ ۲۸ °۳۶) میباشد. راه دسترسی به ابتدای این پیمایش در ۱ کیلومتری جاده فرعی و خاکی سنگانه-چهچهه میباشد. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۲۳ سازندهای آبدراز، آیتامیر، و سنگانه را شامل میشود. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس ۲۵۸۲ و یال جنوبی ۲۹۵۷, و سنگانه را شامل میشود. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس ۲۵۸۲ سازندهای آبدراز، آطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری سند (شـکلT-۱۰). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش مالاعات مربوط به میباشد. در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری سلحمحوری آمال میشان (۲۰ ۵۰ و موقعیت محور تاقدیس در این پیمایش میباس به موقعیت محور مقدیم مقادیر به موقعیت میا

شکل۳- ۱۱ – استریوگرام تهیه شده برای پیمایش $F_1 - F_1$ که از پیاده کردن قطب صفحات لایه بندی در پهلوهای

شمالی و جنوبی بهدستآمده است.

 F_1-F_1' جدول
۳– ۶- خصوصیات هندسی پیمایش

زاويه	موقعیت	موقعیت سطح	میانگین	میانگین	پيمايش
بين دو يال	محور	محوری	یالجنوبی	یالشمالی	
141°	00/315	315/ 80N	132/ 298	317/ 10N	$F2_{1} - F2_{1}'$

 $F_2 - F_2'$ پیمایش -۲-۴-۳

این پیمایش حدود ۳٫۵ کیلومتر طول دارد، که مختصات ابتدای آن (۵۵ ۱۴ °۰۰ و ۳۹ '۴۰ °۳۶) و انتهای آن (۵۶ ۳۲ °۶۰ و ۳۳ ۴۳ °۳۶) میباشد. راه دسترسی به ابتدای این پیمایش در ۵ کیلومتری جاده اصلی سانگانه-چهچهه واقع میباشاد. این پیمایش، با آزیموت تقریبی ۲۲۳ صورت گرفت. مشخصات میانگین یال شمالی این تاقدیس N59W, 10NE و یال جنوبی S23E, 11SW برآورد شد. برای دستایای به موقعیت محور و ساطحمحوری در این پیمایش، اطلاعات مربوط به لایهبندی در یالهای شمالی و جنوبی بر روی استریوگرام پیادهسازی و اندازه گیری شد (شکل۳-۲۱). بر این اساس موقعیت محور تاقدیس N45W, 80NE و میل میباشد). میباش اندازه گیری شد (۲۰۵ میلی اندازه گیری شد (معرفی مقادیر به مورت امتداد - شیب و میل جهت میل میباشد).

شکل۳– ۱۲ – استریوگرام تهیهشده برای پیمایش [′]F₂ – F₂ که از پیاده کردن قطب صفحات لایهبندی در پهلوهای شمالی و جنوبی بهدستآمده است.

۳-۵- سبک یک سطح چینخورده

هندسه یک سطح چینخورده بهوسیله تعیین و معرفی سه جزء توصیف میشود که عبارتاند از: نسبت ظاهری^۱، فشردگی^۲ و پَخشدگی^۳. برای دستیابی به این شاخصها یک چهارضلعی حول چین رسم میشود. بهطوری که این چهارضلعی در نقاط عطف بر یالهای چین مماس میباشد و پایه این چهارضلعی خط M است که دونقطه عطف چین را به هم متصل میکند (.Twiss, R. Moores, E). (M., 2007).

نسبت ظاهری (P) نسبت دامنه چین (A) به فاصله M است. به بیان دیگر نسبت دامنه چین به نصف طول موج چین خواهد بود (شکل۳–۱۲).

P=
$$\frac{A}{M}$$
 (۱-۳) رابطه (۱-۳)

² Tightness

³ Bluntness

	Aspect ratio(P)	
Description	P=A/M	
Wide	$0.1 \le P < 0.25$	
Broad	$0.25 \le P \le 0.63$	
Equant	$0.63 \le P < 1.58$	
Short	$1.58 \leq P < 4$	
Tall	$4 \leq P < 10$	

جدول۳- ۷- تقسیم بندی مقادیر نسبت ظاهری (نقل از Twiss and Moores., 2007)

شکل ۳- ۱۲ – سبک یک سطح چین خورده که به وسیله ذوزنقه ای که به وسیله مماس هایی بر نقاط عطف دویال مشخص می شود، تعیین می شود. نسبت ظاهری $P=\frac{A}{M}$ است. مقادیر R_h و R_i برای محاسبه پخ شدگی مشخص است. زاویه چین می شود، تعیین می شود. نسبت ظاهری (Q) و زاویه بینیالی (I) نیز تعریف شده است.

بر اساس این شاخص، تاقدیس چهچهه با نسبت ظاهری ۰٫۲۹-۰٫۱۶ در شش پیمایش صورت گرفته، با توجه به ردهبندی استاندارد (جدول۲–۷)، در رده عریض تا پهناور تقسیمبندی می شود.

No	Profil	Р	Classification
1	A-A	0.23	Wide
2	B-B	0.25	Broad
3	C-C	0.29	Broad
4	D-D	0.22	Wide
5	E-E	0.23	Wide
6	F-F	0.16	Wide

جدول۳- ۸- مقادیر بهدستآمده نسبت ظاهری برای پیمایشهای مختلف

فشردگی چین بهوسیله زاویه چینخوردگی (Q) یا زاویه بینیالی (i) تعیین می شود (شکل۳-۱۲). این دو دو زاویه مکمل یکدیگرند. اگر از هر دونقطه عطف متوالی خطی را مماس کنیم، زاویه تقاطع این دو خط تحت عنوان زاویه بین یالها خوانده می شود. و اگر از همین دونقطه خطی عمود کنیم، زاویه تقاطع این د تقاطع این دو در در حد از ویه بین یالها خوانده می شود. و اگر از همین دونقطه خطی عمود کنیم، زاویه تقاطع این دو می در جدول تر از ویه دردگی دونته می شود. و یا در از این منظر به دسته هایی تقسیم می شوند که در جدول ۳-۹

		Tightness
Description	Q	I
Gentel	$0 \leq \mathbf{Q} < 60$	$180 \le I > 120$
Open	$60 \le \mathbf{Q} < 110$	$120 \geq I > 70$
Close	$110 \le Q < 150$	$70 \ge I > 30$
Tight	$150 \le Q < 180$	$30 \ge I > 0$
Isoclinal	Q = 180	I = 0
Fan	$180 \le Q < 250$	$0 \ge I > -70$
Involute	$250 \le Q < 360$	$-70 \ge I \ge -180$

جدول۳- ۹- تقسیم بندی مقادیر فشردگی و زاویه بین یالی (نقل از Twiss and Moores., 2007)

در شکل ۳–۱۳ زوایای بینیالی برای برشهای انجامشده ترسیمشده است. در این شکل، شش پیمایش به همراه زوایای هر یال، زاویه بین دویال و شیب سطحمحوری نشان دادهشده است.

شکل۳- ۱۴ – مقادیر زاویه یالها، زاویه بینیالی و سطحمحوری که برای هر پیمایش نشان دادهشده است.

بر اساس زاویه بینیالی، تاقدیس چهچهه در رده باز (Open) تا ملایم (Gentle) قرار می گیرد **پَخِشَدگی** (B) شاخص دیگر پَخِشَدگی یا نوکدارشدگی یا به توصیفی انحنای نسبی چین در محل بستگی میباشد (Ragan.M 2009) که گردشدگی یا گوشهدار بودن منطقه لولا را نشان میدهد. چینها از این منظر به دستههایی تقسیم می شوند که در جدول ۳–۱۰ آمده است (Moores, E. M., 2007).

	Bluntness (B)
Description	Ri/Rh
Sharp	$0 \leq B < 0.1$
Angular	$0.1 \leq B < 0.2$
Subangular	$0.2 \leq B < 0.4$
Subrounded	$0.4 \leq B < 0.8$
Rounded	$0.8 \leq B < 1$
Blunt	$1 \leq B \leq 2$

جدول۳- ۱۰- تقسیم بندی مقادیر نوکدار شدگی (پَخشدگی) (نقل از Twiss and Moores., 2007)

پَخشدگی صفر چینهایی را توصیف می کند که دارای لولای کاملاً تیز هستند و پَخشدگی ۲ چینهای دارای دولولا را نشان می دهد که دارای بستگی تخت هستند. مقادیر ۱ نیز چینهای گرد و دایرهای را نشان می دهد که تنها شامل یک کمان دایرهای هستند و می توانند به صورت حاده یا منفر جه باشند. بنابراین کلیه چینها بایستی دارای پَخشدگی بین صفر و ۲ باشند که از روابط زیر محاسبه می شود:

$$B = \begin{cases} 2 - Rh/Ri & Rh > Ri \\ Rh/Ri & Rh < Ri \end{cases}$$
 (۲-۳) رابطه (۲-۳)

جایی R_h که شـعاع خمیدگی بسـتگی چین و R_i شـعاع دایره مماس بر نقاط عطف یالهای چین R_h هستند (۳–۱۳). از آنجاکه R_h کوچکتر از R_i است، لذا از رابطه دوم برای پَخشدگی استفاده می کنیم (شکل۳–۱۵ و جدول۳–۱۱).

شکل۳- ۱۵ – آرایش و نسبت دوایر R_h و R_i بهمنظور محاسبه نوکدارشدگی برای هر پیمایش.

بر این اساس برای نیم رخهای تشریح شده مقادیر پَخشدگی محاسبه گردید. به طور کلی می توان این تاقدیس را چینی نیمه زاویه دار تا نیمه گرد دانست.

No	Profil	Rh	Ri	В	Ragan.classification
1	A-A	1.368	5.742	0.23	Subangular
2	B-B	2.012	5.56	0.36	Subangular
3	C-C	2.015	5.5	0.45	Subrounded
4	D-D	1.34	5.48	0.24	Subangular
5	E-E	1.62	5.47	0.29	Subangular
6	F-F	1.53	7.067	0.21	Subangular

جدول۳- ۱۱- مقادیر بهدستآمده از نوکدارشدگی برای پیمایشها

۳-۶- ردەبندى فلوتى ا

این ردهبندی بر پایه وضعیت صفحهمحوری و خط لولای آن قرار می گیرند. بر این اساس، تاقدیس چهچهه در این طبقهبندی در رده ایستاده افقی^۲ قرار می گیرد.

شکل۳- ۱۶- طبقهبندی فلوتی برای چینها بر اساس شیب سطحمحوری و میل لولا (Fleuty, 1964).

¹ Fleuty, 1964

² upright Horizontal

۳-۷- دینامیک چینخوردگی چینخوردگی و کوتاهشدگی از اولین پیامدهای تنش فشارشی است. پیامدی که آثار آن در راستایی عمود بر سمتوسوی تنش بیشینهی حاکم، نمود پیدا می کند. درست آنچه در ایالت کپهداغ دیده می شود، تنشی با جهت گیری شمال، شمال خاور – جنوب، جنوب باختر مسبب شکل گیری آن شده است. با توجه به هندسهی تاقدیس چهچهه، میتوان در حالت کلی راستای تنش حاکم را عمود بر سطح محوری این چین در نظر گرفت و متعاقبا تنشهای کمینه و میانه را باتوجه به آن مخص نمود. با توجه به اندازه گیریهایی که در شـش پیمایش که عمود بر اثر سـطح محوری انجام شـد، روند شـمال باختری – جنوب خاوری برای سـطح محوری این تاقدیس به دست آمد. در نتیجه، تنش افقی بیشینهای که بر این تاقدیس اعمال شده است دارای راستای شمال خاوری – جنوب باختری می باشد. بدین منظور تصویر استریو گرافیک نشان دهنده راستای غالب سطح محوری تاقدیس چهچهه ترسیم بدین منظور تصویر استی شد با توجه به عناصر تاقدیس چهچهه جهت گیری تنش های اصلی حاکم بر این تاقدیس تعیین گردد (شکل ۳–۱۷).

شکل۳- ۱۷- تصویر استریوگرافیک نشاندهنده روند کلی سطحمحوری، محور و تنشهای حاکم بر تاقدیس چهچهه. ستارههای قرمزرنگ آبیرنگ و سبزرنگ، به ترتیب تنشهای بیشینه، میانی و کمینه را نشان میدهند.

همان طور که در شکل ۳–۱۷ دیده می شود، راستای تنش بیشینه افقی حاکم بر این تاقدیس، طبق انتظار از آنچه در مقیاس بزرگتر (ایالت کپهداغ) وجود دارد، تبعیت می کند. این راستا که عمود بر سطح محوری تاقدیس است، به تقریب راستای SE±N207 را نشان می دهد. با توجه به جهت گیری تنش بیشینه تنشهای کمینه و میانه نیز مشخص گردیدند که به ترتیب با ستاره های قرمز، آبی و سبز نشان داده شده است. در این شکل جهت گیری تنش های اصلی σ۱، σ۲ و σ۳ حاکم بر تاقدیس به ترتیب ۲/۲۰۶، ۲/۱۱۶ و ۸۳/۳۱۱ بر آورد شد.

فس صل جمارم

درزهها از مهمترین و معمولترین ساختارهای زمینشناسی هستند، که براثر دگرریختی شکنا در توده سنگها دیده می شوند و به نوعی در مقایسه با همتای الاستیک خود شاهدی محکم برای اثبات تغییر شکل در پوسته بالایی می باشند. این ساختارها در ابعاد مختلف و در جهات مختلفی متأثر از رژیم و میدان تنش حاکم بر منطقه دیده می شوند. ارتباط هندسی این ساختارها با ساختمانهای اصلی زمین شناسی مانند چین خوردگی و گسل و همچنین تنش مسبب آن ها موجب شده است مطالعه و شناخت این ساختارها از اهمیت ویژه ای بر خوردار باشد.

درزهها شکستگیهایی هستند که غالباً در تودهی سنگ مشاهده می شوند. صفحاتی هستند که در طول آنها تنش موجود و حاکم موجب از دست دادن انسجام در سنگ می شود. صفحاتی که حرکت به موازات امتدادشان، در آنها به سختی قابل مشاهده است.

ازلحاظ هیدروژئولوژیکی درزهها از مهمترین ساختارهایی هستند که ذخیرهسازی و حرکت مایعات و مواد سیال از طریق این ساختارها تسهیل مییابد. از طرفی برخی دیگر از شکستگیها ازجمله گسلها ممکن است به صورت موانعی برای عبور جریان سیالات عمل کنند. ولی به طورکلی مسیر عبور سیالات در امتداد درزهها، شکستگیها، پهنههای برشی و دیگر ناپیوستگیها میباشد.

۴-۱- مکانیزم تغییرشکل ترد و شکننده

در تغییر شکل شکنا با افزایش تنش وارد به توده سنگی و عبور از مرز تحمل سنگ، توده دچار شکست در اجزای کوچک خود می شود. به طوری که در خلال این تغییر شکل تنش موجود موجب خرد شدن ذرات می شود و این ذرات با سازمان دهی جدید در مکان جدید مستقر می شوند.

۴-۲- انواع شکستگی

در ابتدا، شکستگی ممکن است به دو نوع گسترده مشخص شود: (الف) سیستماتیک، که بنا بر تعریف، صفحاتی صاف و بدون تقعرند و توزیع مرتبی از خود نشان میدهند. از مشخصات مهم آنها موازی بودنشان است.؛ و (ب) غیرسیستماتیک، که بنا بر تعریف توزیع نامرتب دارند و بهصورت منحنیاند. با دیگر درزهها برخورد دارند، اما از آنها عبور نمیکنند(شکل ۴–۱). این درزهها کمتر بهصورت کششی رؤیت میشوند و تحت فرسایش گسترش مییابند (Twiss, R. Moores, E. M., 2007).

شکل۴- ۱- نمایی از دیاگرامهایی از مجموعه شکستگی و سیستم درزهای. الف) هندسه یک مجموعه درزه سیستماتیک. ب) الگوی تیپیک از درزههای غیرسیستماتیک و ویژگیهای خاتمه آن در مواجهه درزههای سیستماتیک. ج) زون درزهای که منجر به تشکیل درزههای نیمه موازی. د) دو مجموعه درزه متقاطع. یک سری درزه سری دیگر را قطع می کند و هیچ ویژگی خاصی از خاتمه درزه در آن دیده نمی شود.

طبقهبندی هندسی با توجه به رابطه هندسی با لایهبندی / برگوارگی، شکستگیهای سیستماتیک به انواع مختلفی طبقهبندی شدهاند. درزههای امتدادی، آنهایی هستند که امتداد آنها بهموازات امتداد لایهبندی الایهبندی است. درزههای شیبی که در آنها جهت امتداد درزهها بهموازات جهت شیب لایهبندی دربردارنده آنها است. درزههای شیبی که در آنها جهت امتداد این درزهها بر امتداد لایهبندی عمود دربردارنده آنها است. به بیان سادهتر میتوان گفت که امتداد این درزهها بر امتداد لایهبندی عمود است. درزههای است. به بیان سادهتر میتوان گفت که امتداد این درزهها بر امتداد لایهبندی عمود دربردارنده آنها است. به بیان سادهتر میتوان گفت که امتداد این درزهها بر امتداد لایهبندی عمود است. درزههای است. به بیان سادهتر میتوان گفت که امتداد این درزهها بر امتداد لایهبندی عمود دربردارنده آنها می اریب یا درزههای مورب که در یک زاویهای بین موازی و عمود با امتداد لایهبندی دربردارنده آنها می اریب یا درزههای مورب که در یک زاویه ای بین موازی و عمود با امتداد لایهبندی میت دربردارنده آنها می از در این این درزههای مورب که در یک زاویه ای بین موازی و عمود با امتداد لایهبندی می دربردارنده آنها می از درزههای مورب که در یک زاویه ای بین موازی و عمود با امتداد لایهبندی دربردارنده آنها می از درزههای مورب که در یک زاویه ای بین موازی موازی موازی سطح لایهبندی دربردارنده آنها می از در و درنهایت درزههای طبقه ای که در آنها سطح درزه، موازی سطح لایهبندی سنگها می باشد (Singhal, B & Gupta, R, 2010).

بسته به میزان توسعه آنها، شکستگی ممکن است به دو نوع طبقهبندی شود: مرتبه اول و مرتبه دوم. درزههای مرتبه اول چندین لایه سنگی را قطع میکنند و درجهدوها محدود به یکلایه سنگیاند. علاوه بر این، بسته به روند امتداد شکستگی با توجه به محور چینخوردگی منطقه، شکستگی بهعنوان طولی (موازی)، عرضی (عمود بر) و یا آنهایی که مایل است، تعیینشدهاند (Singhal, B & Gupta, D. (R, 2010).

طبقەبندى ژنتيكى

ازلحاظ ژنتیکی، شکستگیهای سیستماتیک را میتوان به سه دسته تقسیم کرد (Fossen, 2010)

شکل۴- ۲- جهت گیری فضایی انواع شکستگی نسبت به تنشهای اصلی وارده به توده سنگی را نشان میدهد (نقل از Fossen.2010).

برشیها شکستگیهایی هستند که بهواسطه فشاری که به آن وارد می شود حرکتی نسبی در راستای سطح شکست را متحمل می شوند. این شکستگیها که به صورت متقارن و با زاویه ای حاده در حدود ۳۰ مطح شکست را متحمل می شوند. این شکستگی ها که به صورت متقارن و با زاویه ای حاده در حدود ۲۰ مطح شکست را متحمل می شوند. این شکستگی منطبق بر تنش میانه δ_2 حاکم بر توده سنگی دارند.

کششی ها شکستگیهایی هستند که تنش بیشینه در سطح آن عمل می کند و جابجایی در جهتی عمود بر امتداد صفحه ی شکست، از خود نشان می دهند. فاصله ایجاد شده در این نوع درزه ها ممکن است توسط کانی ها یا مواد مذاب اشغال شود که در این صورت به نوبت، رگه و دایک خوانده می شوند (Fossen.2010).

هیبریدها شکستگیهایی هستند که به هردو صورت کششی و برشی رؤیت می شوند که ممکن است زاویه دو سطح مزدوج [°]2i > 45 راهم رعایت کنند (شکل۴-۳).

شکل۴– ۳- انواع شکستگی بر پایه خصوصیات ژنتیکی را نشان میدهد. A) شکستگی کششی. B) شکستگی هیبریدی. C) شکستگی برشی. دیاگرام موهر شرایط تنش را برای شکستگیها نشان میدهد (نقل از Singhal, B & Gupta, R,.). 2010.

شکستگی مزدوج برشی، با طبیعت انعطاف پذیر، بیشتر در اعماق توسعه می یابند و دارای 21 بزرگ (~ ۹۰ درجه) می باشند. از سوی دیگر، برشی های مزدوج در محیط های شکننده در عمق کم توسعه دارند و دارای 21 کوچک تر (تا ۶۰ درجه) هستند (Singhal, B & Gupta, R, 2010). در یک توده سنگ دارای سه نسل و سه مرتبه از تغییر شکل شکننده شکسته شده، شکست کششی ممکن است در یک طیف وسیعی بیش از حدود ۲۵ درجه و شکست برشی بیش از یک محدوده ینزدیک به ۱۳۵ درجه گسترش یابند (شکل ۴–۴). این زوایا به این معنی هستند که هر نسل به عنوان شکستگی فرعی نسل قبلی عمل می کند و در نهایت بعد از سه نسل شکستگی، طیف زاویه ای که شکستگی های کششی و برشی در آن قرار می گیرند به ترتیب تا ۲۵ و ۱۳۵ درجه خواهد بود.

¹ Three orders

شکل۴-۴- طرحی از تغییر شکل شکنا در توده سنگ. نمودار گلسرخی جهت گیری شکستگیها در سه نسل و سه رتبه از شکستگی را نشان میدهد (نقل از Singhal, B & Gupta, R,. 2010).

۴-۳- تفاوتهای بین شکستگیهای برشی و کششی اصول رئولوژیکی نشان میدهد که هیچ طبقهبندی دقیقی برای تمایز شکستگی کششی و برشی وجود ندارد. درواقع، انجام همه درجهبندیها از یک دستهبندی به دیگری صورت میگیرد. بااینحال، ویژگیهای زیر ممکن است در تبعیض آنها کمک کند:

 درزههای برشی ممکن است جابجایی را بهموازات صفحه ی درزهها نشان دهند، که در مورد درزههای کششی وجود ندارد.

۲. درزههای برشی معمولاً در مجموعه مزدوج رخ میدهند که ممکن است توسط تجزیهوتحلیل آماری نشان داده شود.

¹ Singhal, B & Gupta, R,. 2010

۳. در این زمینه، خش لغزها و معیارهای دیگر از حرکت نسبی ممکن است در مورد درزههای برشی مشاهده شود.

۴. به طور کلی، درزه های کششی باز و درزه های برشی تنگ یا بدون بازشدگی می باشند.

۵. جهت گیری درزهها با توجه به لایهبندی/بر گواره و یا محور چین میتواند اطلاعاتی درباره منشا کششی یا برشی بودن شکستگی ارائه کند، همان طور که درزههای برشی در مجموعهی مزدوج اریب رخ میدهد در حالی که درزههای کششی به عنوان درزههای طولی و عرضی، تشکیل یک جفت متعامد را میدهد.

۶. همچنین نمودار روند تجمعی شکستگی ممکن است اطلاعاتی در زمینه مربوط به استرس ارائه کند، به این صورت که حداکثر تنش فشارشی اصلی، نیمساز زاویه دوسطحی شکستگی برش مزدوج و بهموازات صفحهی شکست در شکستگی کششی است.

۴-۴- ارتباط درزهها با پدیدههای ساختمانی ازلحاظ زایشی و هندسی تشکیل درزهها مرتبط با ساختارهای دیگر است. ازاینرو شناخت و درک هندسه این ساختارها کمک شایانی به کسب اطلاعات تکمیلی در مورد ساختارهای همراه با آن ارائه می کند.

۴–۵– گسترش درزهها در ارتباط با چینخوردگی: در بسیاری از حالات، درزههای متعددی بر روی لایههای چینخورده مشاهده می شوند. این درزهها در اثر نیروهایی که لایهها را چین دادهاند، به وجود آمدهاند. ذکر این نکته لازم است که ممکن است درزهها بعد از چینخوردگی نیز بر ساختار ناحیه اضافه شوند. پس می توان آن ها را به عنوان درزههای بعد از چینخوردگی و غیر مرتبط با آن در نظر گرفت.

درزههای عرضی :

بعضی از درزههایی که بر روی لایههای چینخورده دیده می شوند، بر محور چین عمودند. این درزهها را می توان به عنوان درزههای کششی در نظر گرفت زیرا هنگامی که طبقات، در امتداد عمود بر محور چین، تحتفشارش قرار گرفته و چینها را به وجود می آورند، در امتداد محور چین تحت کشش واقع می شوند، بنابراین در امتداد عمود بر محور چین ، درزههایی به وجود می آید. از دیدگاه ارتباط با عناصر هندسی چین نیز می تواند اشاره کرد که قطب این درزهها انطباق تقریبی با محور چین خوردگی دارند.

درزههای طولی :

درزههای طولی، درزههایی هستند که بهموازات سطحمحوری چینها به وجود میآیند. این درزهها از جنس درزههای کششی و از نوع رهایی هستند.

درزههای برشی

معمولاً دودسته درزه که باهم زاویه ۶۰ درجه تشکیل میدهند، نیز بر روی لایههای چینخورده مشاهده میشوند که میتوان آنها را بهعنوان گسستگیهای برشی تعبیر کرد. از دیدگاه ارتباط با عناصر هندسی چین نیز میتواند اشاره کرد که نیمساز این درزهها منطبق بر تنش بیشینه مسبب چینخوردگی است و این نیمساز نیز منطبق بر قطب سطحمحوری چینخوردگی میباشد. در فرآیند چینخوردگی، خم شدن یکلایه باعث میشود کشش در سمت محدب ^۱و فشردهسازی در سمت مقعر ^۲اتفاق افتد. در این صورت، شکستگی کششی و گسل نرمال در بخش محدب، و به میزان کمتر، گسل راندگی نیز در مناطق مرکزی فشردهشده، در بخش مقعر توسعه می یابد (شکل۴–۵).

شکل۴-۵- رابطه ایدهآل بین مجموعه شکستگیها و یک لایه چینخورده. بهطورکلی دو مجموعه شکستگی برشی مزدوج و مجموعه شکستگی کششی متعامد دیده میشود. توسعه شکستگی کششی و گسلهای نرمال در سمت تحدب چینخوردگی و تراست-ها در قسمت مقعر چین دیده میشود (نقل از Singhal, B & Gupta, R,. 2010).

¹ Outer arc

² Inner arc

در مسیرهای پیمایشی که در فصل قبل توضیح داده شد، سعی بر این بود که حتیالمقدور از برونزدهایی که در منطقه مشاهده میشد، عمل جمعآوری اطلاعات مربوط به درزهها صورت گیرد. عمده ایستگاههای درزه برداری مربوط به سازندهای صخره ساز و دارای برونزد مناسب نظیر آیتامیر، کلات، پستهلیق صورت گرفت. هرچند در دیگر سازندهای درگیر در چینخوردگی نیز که کمابیش امکان درزه برداری وجود داشت، برداشت داده انجام شد. در ذیل به توصیف این شکستگیها که در قالب ایستگاههایی جداگانه دستهبندی شدهاند می پردازیم. با توجه به موقعیت کلی تاقدیس چهچهه با مختصات سطحمحوری N64W,88NE و محور ۷۷/۱۱۶ در وضعیت آرمانی شکستگیهای کششی (عرضـــي) بـا موقعيـت S26W, 82NW و برشـــيهـاي مزدوج بـا موقعيـتهـاي S56W, 82NW و N05W, 84SW تشـکیل می شوند. در هر ایستگاه نمودارهای مربوط به آن ایستگاه، شامل نمودارهای گلسرخی امتدادی و شیبی وجهت شیبی (که بهصورت توأمان در قالب یک نمودار ارائهشده است)، نمودار تجمع فراواني قطب صفحات درزه (كنتور دياگرام)، استريوگرام مربوط به صفحات شكستگي و همچنین ارتباط هندسیی درزههای هر ایستگاه با تاقدیس موردنظر آورده شده است. نمودارهای گلسـرخی امتدادی و شـیبی-جهت شـیبی به کار گرفتهشـده در این فصـل با اسـتفاده از نرمافزار GeoRose ، نمودار گلسرخی شیبی با استفاده از نرمافزار TectonicsFP و نمودارهای هم تراکم قطب شکستگیها توسط نرمافزار OpenStereo ترسیم شد. در مورد نمودار شیبی-جهت شیبی ترسیم شده توسط نرمافزار GeoRose لازم به توضيح است که هر شاخه در اين نمودار ضمن توصيف جهت شيب شـکسـتگیها، میانگین شـیب شـکسـتگیهایی که در آن جهت سـو گرفتهاند را نیز توضـیح میدهد. بهطوریکه از مرکز نمودار به سـمت محیط آن از صفر تا ۹۰ درجه مدرج شده است. درنهایت با توجه به قرارگیری فضایی درزهها نسبت به عناصر چین، درزهها در ردهبندیهای مربوط به چینخوردگی جای خواهند گرفت.

۴-۶- درزههای مربوط به پیمایش /A – A ۴-۶-۱- ایستگاه A1 این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی /۱۵ °۶۰ شرقی و عرض ۸ ۳۹ °۳۶ شمالی، در یال شمالی

چین خوردگی و در رخنمون ماسه سنگی آیتامیر واقع شده است. در این ایستگاه تعداد ۳۷ شکستگی

برداشتشده است. شکل ۴–۶ نمودارهای گلسرخی امتدادی و شیبی مربوط به شکستگیهای این ایستگاه را نشان میدهد. با توجه به شکل (۴–۶ د)، قرارگیری دو تمرکز قطب شکستگی نشان از دو سیستم شکستگی در ایستگاه دارد. دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S54E,90 = S1 سیستم شکستگی در ایستگاه دارد. دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S1 = S64E,90 و S2 = N13E,86SE و با زاویه ۸۷ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۳۲۸ را نشان میدهد. هر دودسته شکستگی بازشدگی از خود نشان میدهند و با سطحی ناصاف نشان دهنده ماهیت کششی خود هستند (شکل۴–۷الف).

شکل۴-۶- نمودارهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A1. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

شکل۴- ۷- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A1. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه A1. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چینخوردگی (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

A2 ایستگاه -۲-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۶ ۶۶ °۶۰ شرقی و عرض ۲۱ °۳۹ °۳۶ شمالی، در یال شمالی چینخوردگی مذبور و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر با موقعیت لایهبندی N55W, 40NE واقعشده است. در این ایستگاه اطلاعات مربوط به تعداد ۴۱ شکستگی برداشت شده است. شکل ۴–۸ نمودارهای گلسرخی مربوط به شکستگیهای این ایستگاه را نشان میدهد. با توجه به شکل (۴–۸ د)، قرارگیری دو تمرکز قطب شکستگی نشاندهنده دو سیستم شکستگی در ایستگاه میباشد.

شکل۴- ۸- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A2. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S1 = S29E, 34SW و S2 = N60E, 73SE و با زاویه ۷۷ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۳۰۰ را نشان می دهد. به دلیل چفت بودن و بسته بودن شکستگی ها، شواهدی از آثار کشش یا برش در این ایستگاه دیده نشد.

نحوه قرار گیری صفحات تمرکز قطب آنها نسبت به عناصر چین (محور و سطحمحوری) که با ستاره و خطچین نشان داده شده اند، نشان از دو سری درزه کششی دارند. یکی در راستای سطحمحوری چین خورد گی و دیگری به صورت عمود بر سطحمحوری قرار دارند. شیب دسته درزه S_1 به طور کامل از سطحمحوری چین تبعیت می کند که نشانگر توازی این دو است (شکل ۴–۹).

شکل۴- ۹- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A2. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه A2. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چینخوردگی (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

A3 -۳-۶-۳ ایستگاه

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲ ۱۵ °۶۰ شرقی عرض ۱۹ '۴۰ °۳۶ شمالی، در یال شمالی چینخوردگی مذبور و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۴۴ شکستگی برداشت شده است. حضور سه تجمع در نمودار همتراز قطبی شکستگیها حاکی از سه دسته شکستگی در این رخنمون میباشد. شکل ۴–۱۰ جهتگیری این سه دسته شکستگی را در قالب نمودارهای گلسرخی نشان میدهد.

شکل۴– ۱۰- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A3. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها. سه سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S30W, 85NW و S1 = S2 و S2 = S2 و S3 و S3 = S2 و S3 و S3 و S3 در رخنمون دیده میشود. بهطوری که زاویه ۵۲ درجه S1 و S1 و S2 ، زاویه ۸۶ درجه بین S45E, 60SW و S3 و زاویه ۳۴ بین S2 و S3 حاکم است.

شکل۴- ۱۱- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A3. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه A3. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چینخوردگی (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

همان طور که در شـکل 9 –۱۱ دیده می شـود، درزه های سری 2 موازی سطح محوری چین، درزه های 3 ممان طور که در سطح محوری قرار می قرار می گیرد. 1 عمود بر سطح محوری قرار دارند که جزو کششی ها و درزه های سری 2 در رده بر شی قرار می گیرد.

A4 ایستگاه A4-۴-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۱۶ °۶۰ شرقی و عرض ۳۴ °۳۶ شمالی، در یال شمالی چینخوردگی مذبور و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۳۹ شکستگی برداشت شده است. با توجه به شکل (۴–۱۲ج و د) دوسری شکستگی با مشخصات مجزا نسبت به یکدیگر در این ایستگاه رخنمون یافتهاند.

شکل۴- ۱۲- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A4. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است .ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S1 = S5W, 68NW و S2 = S40W, 70NW و S2 دو سیستم شکستگی ۴۷ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۲۰۴ را نشان می دهد.

شکل۴- ۱۳- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A4. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه A4. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چینخوردگی (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

A5 ایستگاه -۵-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۱۳ ۱۳ °۶۰ شرقی و عرض ۳۷ ۳۶ °۳۶ شرالی، در یال جنوبی تاقدیس چهچهه و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است.در این ایستگاه تعداد ۹۲
شکستگی موردبررسی قرار گرفت. تصاویر گلسرخی و هم تراز قطبی مربوط به این ایستگاه، سه روند قالب و سه دسته شکستگی را نمایش میدهند (شکل۴–۱۴).

شکل۴– ۱۴– دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه A5. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

سـه سـیسـتم شـکسـتگی با مشـخصـات میانگین N48W, 30NE و S2 = N23E, 90SW و S2 = S2 و S1 = N48W, 30NE و S2 و S2 م زاویه ۲۱ در جه بین S2 و S3 م زاویه ۲۱ درجه بین S2 و S3 م زاویه ۲۱ درجه بین S1 و S2 م زاویه ۳۶ درجه بین S1 و S2 حاکم الست (شکل۴–۱۵).

شکل۴- ۱۵- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه A5. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه A5. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

با توجه به شکل، درزههای سری S_3 و S_2 را میتوان به صورت دسته درزههای برشی مزدوج با نیمسازی عمود بر سطح محوری چین خوردگی در نظر گرفت. حال آنکه درزههای S_1 با روندی موازی با سطح محوری و عمود بر لایه بندی یال جنوبی، در مراحل اولیه بالاآمدگی، قدیمی ترین سری بوده و در رده طولی قرار می گیرد.

در شکل ۴–۱۶ موقعیت پیمایش A - Aو همچنین ایستگاههای درزه برداری مربوط به این پیمایش در تاقدیس چهچهه آورده شده است.

۲−۴- درزههای مربوط به پیمایش ′B – B ۲−۴- ایستگاه B1

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۵۳ ۱۶ °۶۰ شرقی و عرض ۳۴ ۳۸ °۳۶ شمالی، در یال شمالی چینخوردگی مذبور و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۲۴ شکستگی برداشت شد. بر اساس نمودارهای همتراز قطبی و گلسرخی یک تمرکز قطب شکستگی و درنتیجه یک دسته شکستگی در ایستگاه وجود دارد. این دسته، روند عمومی ۵۵۵ با زاویه شیب بالای ۷۵ درجه را نشان میدهد (شکل۴–۱۷ و ۴–۱۸).

شکل۴- ۱۷- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه B1. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

یک سیستم شکستگی با مختصات میانگین S1 = N55E, 85SE در رخنمون دیده می شود. با توجه به نحوه قرار گیری این دسته شکستگی را در رده کششی ها قرارداد.

شکل۴– ۱۸ – نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه B1. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه B1. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چینخوردگی (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

H-Y-Y-۴ ایستگاه B2

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۱ ۱۵ °۶۰ شرقی و عرض ۱۵ ۳۶ °۳۶ شمالی، در منطقه لولای چینخوردگی مذبور و در رخنمون سازند سرچشمه واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۲۹ شکستگی برداشت شد با توجه به نمودارهای همتراز قطبی و گلسرخی دوسری شکستگی در این ایستگاه وجود دارد (شکل۴–۱۹).

شکل۴– ۱۹- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه B2. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

شکل۴- ۲۰- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه B2. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه B2. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

دو سری شکستگی با مشخصات میانگین S1 = N10W,86NE و S2 = N54E,90 و با زاویه ۷۰ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیلشدهاند. بهطوریکه نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۲۶ را نشان میدهد (شکل ۴–۲۰).

در شکل ۴–۲۱ موقعیت پیمایش B - B و همچنین ایستگاههای درزه برداری مربوط به این پیمایش در تاقدیس چهچهه آورده شده است.

شکل۴– ۲۱- موقعیت پیمایش B-B'و همچنین ایستگاههای مربوطه در تاقدیس چهچهه. خطچین مرز کشوری را نشان میدهد.

۴-۸- درزههای مربوط به پیمایش 'C – C
 ۴۹-۸-۱- ایستگاه C1
 ۱۶۰۶ شرقی و عرض ۵۲ ۶۰۶ شراع در منطقه این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۴۶ ۶۰ °۶۰۶ شرقی و عرض ۵۲ ۶۰۶ شمالی در منطقه لولای چینخوردگی مذبور و در رخنمون شیلی سرچشمه واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۴۵ شکستگی برداشت شد.

همان طور که در شکل (۴–۲۲) دیده می شود نحوه قرارگیری فضایی شکستگیها، نشان دهنده دو تجمع اصلی قطب صفحات، و نتیجتاً ۲ دسته درزه در رخنمون می باشد. دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S30W,90 = S1 و S49W,77NW = S2 که با زاویه ۷۹ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شده اند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۱۰۰ را نشان می دهد.

شکل۴- ۲۲- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه Cl. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

حضور شکستگی پرمانند در سطح این شکستگیها نشان از ماهیت کششی این شکستگیها دارد (شکل۴–۲۳الف). علاوه بر این، نحوه قرارگیری فضایی این شکستگیها نسبت به عناصر چینخوردگی آنها را در رده کششیها قرار میدهد.

شکل۴- ۲۳- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C1. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه C1. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

۴–۸–۲ ایستگاه ۲۵ این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۳۵ ۱۷^{° ۴۰} شرقی و عرض ۳۹ ۷۳^{° ۳۹} شمالی بر روی یال شمالی چینخوردگی مذبور و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقع شده است. در این ایستگاه تعداد ۱۱ شکستگی برداشت شد.

نمودارهای گلسرخی و همتراز قطبی یک سری درزه با روند عمومی و کلی شمال خاوری- جنوب باختری، را نشان میدهند (شکل۴-۲۴). با توجه به تقسیمات مربوط به شکستگیها این درزهها در رده کششیها قرار می گیرند.

شکل۴- ۲۴- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C2. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

همان طور که در شـکل (۴–۲۴) دیده میشـود نحوه قرار گیری فضـایی سـیسـتم درزهها نسـبت به چین خوردگی موردنظر نشان دهنده یک سیستم درزه در رخنمون می باشد. با توجه به شکل، درزههای این سری را می توان با روندی عمود بر سطحمحوری، در رده کششیها قرارداد.

یک سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S1 = N56E, 50SE در رخنمون تشکیل شد. لایههای ماسهسنگی که بهصورت سریهای متوالی با لایههای شیل قرار گرفتهاند، در طی کشش حاکم متحمل بودیناژ شدهاند (شکل۴–۲۵).

شکل۴- ۲۵- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C2. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه C2. ب) تصویر استریوگرافیک حاوی وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

C3 -۳-۸-۴ ایستگاه

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۷ ۷ [°] ۶۰ شرقی و عرض ۵۴ [°] ^۳ [°] ^۳ شمالی بر روی یال شمالی چینخوردگی مذبور و بر روی رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۴۲ شکستگی برداشت شد. نمودارهای گلسرخی و همتراز قطبی یک سری درزه با روند عمومی و کلی شمال خاوری- جنوب باختری را در ایستگاه موردنظر نشان میدهند. درزهها با شیب بالای ۸۰ درجه و تقریباً موازی مشخص بودند (شکل۴–۲۶).

شکل۴- ۲۶- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C3. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها. یک دسته شکستگی عمود بر لایهبندی با مشخصات میانگین S1 = N40E, 87SE با بازشدگی و پرشدگی توسط بلورهای ژیپس در سطح خود (شکل۴–۲۷الف) و همچنین نحوه قرارگیری قطبشان نسبت به عناصر چینخوردگی دارای ماهیت کششی هستند. بهطوریکه تمرکز قطب صفحات شکستگی در این ایستگاه کاملاً منطبق بر محور چینخوردگی میباشد (شکل۴–۲۷).

شکل۴- ۲۷- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C3. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه C3. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

۲-۸-۴ ایستگاه C4

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ ۵۱ °۶۰ شرقی و عرض ۱۸ ۶۴ °۳۶ شمالی یال جنوبی چینخوردگی مذبور و بر روی رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۶۸ شکستگی برداشت شد. دودسته شکستگی با جهتگیری تقریبی عمود نسبت به یکدیگر بر سطح لایه ماسهسنگی بهوضوح دیده میشود. نمودار گلسرخی و همتراز قطبی مربوط به این شکستگیها در شکل ۴-۲۶ آمده است. این دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S56E, 45SW و S1 شکل ۶-۶۲ آمده است. این دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S56E, 45SW و S1 نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۲۰۰ را نشان میدهد.

شکل۴– ۲۸- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه C4. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

با توجه به شکل (۴–۲۸) هر دودسته شکستگی در رده کششیها قرار می گیرند. به طوری که درزههای سری S_2 را می توان با توجه به قرار گیری عمود بر سطح محوری در رده طولیها در نظر گرفت. حال آنکه درزههای S_1 با روندی موازی با سطح محوری، در رده عرضی ها قرار می گیرد.

شکل۴- ۲۹- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه C4. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه C4. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

در شکل ۴-۳۰ موقعیت پیمایش C - C و همچنین ایستگاههای درزهبرداری مربوط به این پیمایش در تاقدیس چهچهه آورده شده است.

نشان میدهد.

شکل۴– ۳۱– دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D1. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها. دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S3E, 58SW و S1 = S15W, 90 و با زاویه ۷۵ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل دهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۳۳۸ را نشان می دهد. با توجه به شکل (۴–۳۲)، درزههای سری S_2 را می توان با توجه به قرار گیری عمود نسبت به سطح محوری در رده عرضی ها در نظر گرفت. حال آنکه درزههای S_1 را دوندی موازی با سطح محوری، در رده طولی ها قرار می گیرد.

شکل۴- ۳۲- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D1. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D1. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

D2 ایستگاه D2-۹-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۱۲ ۲[°] ۲[°] ۶۰ شرقی و عرض ۳۶ [°]۳۵ [°]۳۵ شمالی در یال شمالی چین خوردگی مذبور و بر روی رخنمون آهکی چهل کمان واقع شده است. در این ایستگاه تعداد ۴۳ شکستگی برداشت شد. تمرکز در دونقطه در نمودار هم تراز قطبی شکستگیها و همچنین جهت گیری نمودار گلسرخی امتدادی این شکستگیها حاکی از حضور دودسته شکستگی در این ایستگاه است (شکل۴–۳۳).

شکل۴- ۳۳- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D2. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S01W,81NW و S1 = S00E,79SE و با زاویه ۷۵ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۳۰۰ را نشان می دهد. آثاری از برش در سطح شکستگی ها رؤیت نشد اما با توجه به نحوه قرار گیری این شکستگی ها نسبت به عناصر چین و همچنین نسبت به یکدیگر، می توان این دودسته شکستگی را همیوغ دانست و در رده برشی ها قرارداد (شکل۴–۳۴).

شکل۴- ۳۴- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D2. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D2. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی. این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۸ ۱۲ °۶۰ شرقی و عرض ۱۳ ۳۲ °۳۶ شمالی، در یال جنوبی چینخوردگی مذبور و در نزدیکی دماغه ناودیس مجاور واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۱۹ شکستگی برداشت شد. با توجه به موقعیت خاص شکستگیها، بیشتر اثر شکستگی قابلرؤیت بود. بنابراین امکان دستیابی به ویژگی شیب برای شکستگیها با کمی مشکل روبهرو بود (شکل۴–۳۵).

شکل۴- ۳۵- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D3. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین N45W,90 = S1 و S30W,69NW = S2 و با زاویه ۲۵ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیلشدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۱۷۲ را نشان می دهد (شکل ۲–۳۶). شواهدی مبنی بر برشی یا کششی بودن شکستگیها در رخنمون قابل مشاهده نبود اما موقعیت این شکستگیها نسبت به عناصر چین خوردگی، کششی بودن این شکستگیها را تائید می کند. به طوری که می توان دسته S1 را در رده طولیها و دسته S2 را در رده عرضی ها قرار داد.

شکل۴- ۳۶- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D3. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D3. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

P-9-۴- ایستگاه D4

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۵۱ ۲۱ °۶۰ شرقی و عرض ۲۲ ۳۲ °۳۶ شمالی، در یال جنوبی چینخوردگی مذبور، در شمال منطقه المتو و بر روی رخنمون آهکی چهل کمان واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۲۶ شکستگی برداشت شد. با توجه به شکل ۴–۳۷ در این ایستگاه نیز دودسته شکستگی دیده می شوند که توسط نمودارهای گل سرخی و هم تراز قطبی معرفی شده اند.

شکل۴- ۳۷- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D4. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها. دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین N10W, 82NE و S64W, 65NW و S1 = N10W, 82NE و با زاویه ۸۷ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۲۹ را نشان می دهد (شکل۴–۳۷).

شکل۴- ۳۸- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D4. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D4. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

D5 ایستگاه -۵-۹

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۱۲ ۲۲ $^{\circ}$ ۲ $^{\circ}$ شرقی و عرض ۲۶ $^{\circ}$ $^{\circ}$ شمالی در انتهای مسیر D - D در یال جنوبی چینخوردگی مذبور و بر روی رخنمون پسته یق واقع شده است. در این ایستگاه تعداد ۲۶ شکستگی برداشت شد. با توجه به نمودار گل سرخی و هم تراز قطبی، دودسته درزه در رخنمون وجود دارند (شکل ۴–۳۹).

شکل۴- ۳۹- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D5. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

همان طور که در شـکل ۴-۳۶ دیده میشـود نحوه قرارگیری فضایی سـیسـتم درزهها نسـبت به چین خوردگی موردنظر نشان دهنده ۲ تجمع قطب صفحات، و نتیجتاً ۲ سیسـتم درزه در رخنمون میباشد. دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین N59W,74NE = S60W,35NW = S2 و S60W,35NW = S2 و با زاویه ۶۰ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۱۶۰ را نشان می دهد (شکل۴-۴۰).

شکل۴- ۴۰- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D5. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D5. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

P-9-4- ایستگاه D6

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۳۲ ۲۲ $^{\circ}$ ۳ $^{\circ}$ شرقی و عرض ۲۸ $^{\circ}$ ۳ $^{\circ}$ ۳ شمالی در انتهای مسیر D - D در یال جنوبی تاقدیس چهچهه و بر روی رخنمون ماسه سنگی پسته لیق واقع شده است. در این ایستگاه از دودسته شکستگی، برداشت صورت گرفت. همان طور که در شکل (۴–۴۱) دیده می شود نحوه قرار گیری فضایی درزه های مورد نظر نشان دهنده ۲ تجمع قطب صفحات، و نتیجتاً ۲ سیستم درزه در رخنمون می باشد.

شکل۴ – ۴۱ - دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D6. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین N12W, 82NE و S2 = N87W, 62NE و با زاویه ۷۳ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۳۱۷ را نشان می دهد (شکل۴–۴۲). شکستگی ها باز شدگی از خود نشان می دهند که با حرکت به عمق از مقدار شان کاسته می شود. بنابراین این شکستگی ها در رده کششی ها قرار می گیرند.

شکل۴- ۴۲- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D6. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D6. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

-۷-۹-۴ ایستگاه D7

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۵ ۱۶ °۶۰ شرقی و عرض ۲۰ ۳۹ °۳۶ شمالی، در یال جنوبی تاقدیس چهچهه و در نزدیکی دماغه ناودیس مجاور واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۲۲ شکستگی برداشت شد (شکل۴–۴۲). یک سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S34W,74NW = S1 در رخنمون سنگی وجود دارد. باتوجه به نحوه قرارگیری این دسته شکستگی نسبت به عناصر چینخوردگی، میتوان آنها را در رده کششیها قرار داد.

شکل۴– ۴۳- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه D7. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

شکل۴- ۴۴- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه D7. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه D7 ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

در شکل ۴–۴۵ موقعیت پیمایش D - D و همچنین ایستگاههای درزهبرداری مربوط به این پیمایش در تاقدیس چهچهه آورده شده است.

را نشان میدهد.

E - E' درزههای مربوط به پیمایش -۱۰-۴

E1 ایستگاه –۱۰–۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۴۵ ۲۵ °۶۰ شرقی و عرض ۲ ۳۵ °۳۶ شمالی، در یال شمالی تاقدیس چهچهه واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۳۵ شکستگی برداشت شد. دودسته شکستگی در این ایستگاه وجود دارند که در شکل۴–۴۶ به معرفی این شکستگیها پرداخته شده است.

شکل۴- ۴۶- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه E1. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است و وضعیت فضایی درزهها را از این دیدگاه نشان میدهد. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

دو سیستم شکستگی با مشخصات میانگین S1 = N12W, 82NE و S2 = N87W, 62NE و با زاویه ۶۹ درجه نسبت به یکدیگر در رخنمون تشکیل شدهاند. به طوری که نیمساز بین این دودسته شکستگی روند ۰۸۷ را نشان می دهد (شکل۴–۴۷).

شکل۴- ۴۷- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه E1. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه E1. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

E2 ایستگاه -۲-۱۰-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۱ °۲۴ °۶۰ شرقی و عرض ۲۱ °۳۴ °۳۶ شرالی، در یال جنوبی تاقدیس چهچهه و بر روی رخنمون ماسهسنگی پستهلیق واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۲۴ شکستگی برداشت شد. سه سیستم شکستگی در این ایستگاه دیده میشود که نمودارهای گلسرخی و همتراز قطبی معرفی کننده این شکستگیها در شکل ۴–۴۸ آمده است.

شکل۴– ۴۸- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه E2 الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها. ســه دســته شـکســتگی با مشـخصـات میانگین N43W, 83NE و S2 = N30E, 69SE و S2 = S2 و S3 = S86W, 68NW = S3 در رخنمون دیده می شـود. به طوری که زاویه ۷۲ درجه بین S1 و S2، زاویه ۵۱ درجه بین S1 و S3 و زاویه ۶۹ درجه بین S2 و S3 حاکم است (شکل۴-۴۹).

شکل۴- ۴۹- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه E2. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه E2. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

E3 ایستگاه -۳-۱۰-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ ۲۳ °۶۰ شرقی و عرض ۲۲ ۳۴ °۳۶ شمالی، در یال جنوبی تاقدیس چهچهه و بر روی رخنمون ماسهسنگی پستهلیق واقعشده است. در این ایستگاه تعداد ۱۴ شکستگی برداشت شد که در شکل۴–۵۰ به معرفی آنها پرداخته شده است.

شکل۴- ۵۰- دیاگرامهای نشاندهنده وضعیت آماری درزهها در ایستگاه E3. الف) نمودار گلسرخی شیبی و جهت شیبی که بهصورت توأمان در یک دیاگرام قرارگرفته است. ب) نمودار گلسرخی شیبی که وضعیت آماری مقدار شیب را نشان میدهد. ج) نمودار گلسرخی امتدادی درزهها. د) نمودار همتراز قطبی درزهها.

شکل۴- ۵۱- نمایش ارتباط درزهها با چینخوردگی در ایستگاه E3. الف) تصویر صحرایی از درزههای ایستگاه E3. ب) تصویر استریوگرافیک دربردارنده وضعیت تجمع قطب صفحات شکستگی و عناصر چین (خط نقطهچین موقعیت سطحمحوری و ستاره محور چین را نشان میدهد). ج) تصویر استریوگرافیک نشاندهنده صفحات شکستگی.

در شکل ۴–۵۲ موقعیت پیمایش E - Eو همچنین ایستگاههای درزهبرداری مربوط به این پیمایش در تاقدیس چهچهه آورده شده است.

نشان میدهد.

۴–۱۱– الگوی پراکنش در پایان، به منظور شناسایی و دسته بندی شکستگیها، کلیه شکستگیها در یک نمودار واحد نگاشته شد (شکل۴–۵۳). درمجموع از ۲۳ ایستگاه که در آنها برداشت شکستگیها انجام شد، سه سری شکستگی قابل تعریف می باشند. اعظم این ایستگاهها از برون زدهای ماسه سنگی و آهکی نظیر سازندهای آیتامیر، کلات، چهل کمان برداشت شد. این سازندها به واسطه رفتار مکانیکی متفاوتی که نسبت به سازندهای نرم از خود نشان می دهند حاوی شکستگیهای منظم و سیستماتیک اند.

شکل۴- ۵۳- نمودارهای همتراز قطبی الف). و صفحات کل شکستگیها ب)

الف- شكستكي هاي با موقعيت عمومي (NO20-040, 80-90SE/NW)

ب- شکستگیهای با موقعیت عمومی (N295-315, 65-85NE/SW)

ج- شکستگیهای با موقعیت عمومی (N345-013, 75-90NE/SW و N345-065, 75-065) و N345-013) سری شکستگیهای الف، با حدود ۱۴ درصد فراوانی، غالب شکستگیها را به خود اختصاص داده است. این شکستگیها بازشدگی و پرشدگی از خود نشان میدهند و با توجه به قرارگیری فضایی عمود با محور تاقدیس از نوع کششی و عرضیاند. شکستگیهای سری ب، با قرارگیری موازی نسبت به محور از نوع کششی و طولیاند. و درنهایت شکستگیهای سری ج، شکستگیهای مزدوجاند که نیمسازشان منطبق بر تنش بیشینه است.

۴-۱۲- خواص و اندازه گیریهای شکستگی

یک شکستگی تک یا صفحه ناپیوستگی، توسط جهت آن، طبیعت ژنتیکی (برش / کششی)، بازشدگی و دیگر مشخصهها معرفی و مشخص میشود. چندین صفحه شکستگی در کنار یکدیگر، یک مجموعه یا سیستم شکستگی را به وجود میآورد. چند مجموعه شکستگی متقاطع و مرتبط، یک شبکه شکستگی ایجاد میکند که جریان سیال را تسهیل خواهد کرد.

مشخصه سازی شکستگیهایی که در رخنمون سنگی دیده می شود در شناخت هرچه بهتر ساختارهای اصلی و مهم منطقه و در مطالعات امروزی در شناخت مخازن هیدروکربنی بسیار مهم است. در کپه داغ نیز حضور سازند مزدوران (که در تاقدیس چهچهه برونزد نداشت) که به واسطه سنگ شناسی خود، مستعد ذخیره سازی و ایفای نقش مخزن است، این مطالعات از اهمیت ویژه ای برخور دار است. برای توصیف مخازن شکسته شده، چند ویژگی از شکستگی ها موردنیاز است: جهت گیری، طول اثر شکستگی، تراکم و شدت شکستگی ها (شکل۴–۵۴). این ویژگی ها چه به صورت یک مجموعه و چه به صورت انفرادی بر نفوذ پذیری و اتصال شبکه شکستگی در توده سنگ تأثیر گذار است (Nelson, به صورت انفرادی بر نفوذ پذیری و اتصال شبکه شکستگی در توده سنگ تأثیر گذار است (2001; Cosgrove, 2003

شکل^۴ – ۵۴ – ۵) مجموعههای شکستگیهای متعدد در جهتهای مختلف باعث افزایش تعداد تقاطع شکستگی می شود (دوایر خاکستری). b) جهتگیریهای شکستگی یکسویه با برخی از پراکندگی برای ایجاد نتیجه اتصال در ناهمسانگردی ۱ جریان. c) خوشههای شکستگی جداشده (در خطوط منقطع) که به بقیه شبکه شکستگی متصل نیستند، به طوری که کیفیت مخزن را بالا نمی برد. b) شکستگیها، جریان ناهمسانگرد ایجاد می کنند. e) شکستگیهای طولانی احتمال تقاطع شکستگی، و درنتیجه اتصال و کیفیت مخزن را افزایش می دهد. f) شکستگیهای کوتاه دارای احتمال تقاطع کم است و بنابراین اتصالاتی ضعیف را ایجاد می کند. g) شدت شکستگی بالا احتمال تقاطع شکستگی را افزایش می دهد، و درنتیجه اتصال و مخزن کیفیت افزایش می دهد. f) شکستگیهای کوتاه دارای و درنتیجه اتصال و کیفیت مخزن را کاهش می دهد.

۴–۱۲–۱ تراکم شکستگی^۲

تراکم شکستگی معمولاً بهعنوان تعدادی از شکستگی منفرد مشاهده شده و یا بخشهایی از شکستگی در واحد طول، مساحت و حجم تعریف می شود . این ویژگی، یک مقدار وابسته به مقیاس است که ما از آن به "چگالی ظاهری"^۳ نام می بریم (Rohrbaugh, M.B et al., 2002).

تراکم شکستگی برای هر قسمتی از مجموعه شکستگی است که بهطور جداگانه اندازه گیری می شود و مربوط به درجهای از شکست سنگ است. بسته به اینکه اندازه گیری / محاسبات مربوط به طول (۱D)، مساحت (۲D) و یا حجم (۳D) باشد، می تواند به سه روش توصیف شود: خطی، ناحیهای و حجمی.

۱. چگالی شکستگی خطی (تراکم شکستگی در 1D) متوسط تعداد شکستگیهای یک مجموعه

¹ anisotropy

² Fracture Density

³ apparent density

۲. خاص است، در واحد طول در جهت عمود بر صفحه شکستگی اندازه گیری شود. این مشخصه برابر

فرکانس شکستگی (FF) و معکوس فاصله شکستگی است.

- ۳. تراکم شکستگی ناحیهای (تراکم شکستگی در 2D) یک راه برای تعیین کمیت تداوم ناپیوستگی است. این مشخصه به صورت میانگین طول منطقه شکسته شده (آثار) در واحد سطح بر روی یک سطح مسطح تعریف می شود.
- ۴. تراکم شکستگیهای حجمی (چگالی شکستگی در 3D) به صورت میانگین مساحت سطح شکسته شده در هر واحد حجم سنگ تعریف می شود.

چگالی ظاهری بالاتر از واقعیت تراکم است، و بزرگی این تخمین بیشازحد، با کاهش اندازه نمونه افزایش مییابد. بنابراین هرچه اندازه نمونه بزرگتر باشد مقادیر بهدستآمده به مقدار واقعی نزدیکتر می شود.

۴–۱۲–۲ شدت شکستگی^۱

شـدت شکستگی یک الگوی مشخصه است که شامل هر دو تراکم و اندازه است. شدت بهصورت تعداد شـکستگی در واحد طول نمونه، طول شکستگی در واحد سطح، و یا منطقه شکستگی در حجم سنگ واحد به ترتیب در یک، دو، یا سه بعد، تعریف شده است (Mauldon et al., 2001) .

¹ Fracture Intensity

۴-۱۳- روشهای فعلی برای نمونه گیری شکستگی

چهار استراتژی نمونه گیری اصلی برای جمع آوری داده های شکستگی که به طور گسترده ای استفاده می شوند و در مقالات گزارش شده اند عبارت اند از: روش خط اسکن خطی (; Priest & Hudson, 1981 ; روش خط اسکن خطی (; Wu & Pollard, 1995)، نمونه برداری پنجره مستطیل شکل Priest, 1993)، نمونه برداری ناحیه ای (Wu & Pollard, 1995)، نمونه برداری پنجره مستطیل شکل Mauldon et al., 2001; Rohrbaugh et)، دایره ای (Pahl, 1981; Priest, 1993).

۴–۱۳–۱ نمونه گیری خط اسکن خطی ۱

۴–۱۳–۲ نمونه گیری ناحیهای^۲

نمونه گیری ناحیه ای شامل جمع آوری داده های صفات شکستگی در دو بعد هست. این روش در مقیاس بزرگ بسیار مؤثر است. یکی از مزیت های این روش، امکان انجام از فاصله دور به وسیله تجزیه و تحلیل عکس های هوایی است (Wu & Pollard, 1995)(شکل ۴-۵۶۵). نمونه گیری ناحیه ای یک روش

¹ Linear scanline sampling

² Areal sampling

معمول مورداستفاده برای ارزیابی تنوع شکستگی در ساختارهای مقیاس بزرگ است. در این روش از عکسها و تصاویر ماهوارهای برای ارزیابی آزیموت اثر شکستگی، تراکم و شدت دادهها استفاده می شود (McQuillan, 1974; Mobasher & Babaie, 2008; Ghosh & Mitra, 2009). نمونه گیری ناحیهای روشی سریع برای جمع آوری داده می باشد، بااین حال نتایج این روش وابسته به وضوح تصویر و عکس تهیه شده از رخنمون است. بنابراین مستلزم کنترل کیفیت عکس و مقایسه با رخنمون است، که این فرآیند می تواند زمان بر باشد.

۴–۱۳–۳- نمونه گیری پنجره مستطیل^۱

نمونه گیری پنجرهای شامل بهره گیری از یک مستطیل قرارداد شده بر روی رخنمون سنگی، و ارزیابی صفات شکستگی در مساحت مستطیل است (Priest, 1993). این روش در مقایسه با روش اسکن خطی، کمتر دچار انحراف جهت گیری می شود (Pahl, 1981). اگر بسیاری از خواص برای هر شکستگی در پنجره اندازه گیری شود، این روش می تواند زمان بر باشد.

شکل۴-۵۶-۵) شکستگی صفات، ازجمله جهت گیری، طول، بازشدگی، فاصلهبندی و پرشدگی شکستگی برای هر شکستگی که قطع می کند خط اسکن خطی (نوار اندازه گیری) اندازه گیری شد. b) ناپیوستگیهای بزرگمقیاس که با استفاده از روش ناحیهای از یک عکس هوایی صورت گرفته است. c) ویژگیهای شکستگی، ازجمله جهت گیری، طول، دیافراگم، فاصلهبندی و پرشدگی شکستگی در هر شکستگی در یک منطقه نمونه گیری (مربع سیاه) با استفاده از روش

¹ Rectangular window sampling

نمونه گیری پنجره مستطیل شکل اندازه گیری میشود. d) جمع آوری دادههای خط اسکن مدور؛ تقاطع شکستگی با دایره نمونه گیری (نقطههای سیاه) و ختم شکستگی در داخل دایره (مربع سیاه) برای برآورد شدت شکستگی، چگالی و متوسط طول اثری شمارش میشوند(Mauldon et al., 2001) .

۴–۱۳–۴– نمونه گیری خط اسکن دایرهای شکل ^۱

استراتژی نمونه گیری چهارم، استفاده از دایره ای مستقر بر رخنمون توده سنگی دربردارنده شکستگیهای متفاوت است که توسط (Mauldon et al., 2001; Rohrbaugh et al., 2002) طرح ریزی شده است. در این روش، به جای اندازه گیری مستقیم ویژگیهای شکستگی، تعداد تقاطع شکستگی با لبه و محیط دایره موردنظر بر روی رخنمون، و تعداد انتهای شکستگی در درون محیط دایره موردنظر می باشد (شکل۴-۵۵۶).

۴-۱۴- جمع آوری دادهها در رخنمون

در هر سایت نمونهبرداری، یک دایره با شعاع شناخته شده وقابل اندازه گیری بر روی سطح موردنظر ترسیم می شود. در آن تعداد تقاطع شکستگی با لبه و محیط دایره (n) و تعداد خاتمه شکستگی در Mauldon کساحت دایره (m) شمارش می شود. این مقادیر به یک سری معادلات وارد می شوند (Mauldon داخل مساحت دایره (m) شمارش می شود. این مقادیر به یک سری معادلات وارد می شوند (no duldon (et al., 2001) که با توجه به نزدیکی کیفیت داده های برداشت شده در این پژوهش و مطالعه (Mauldon et al., 2001)، ما با الگوگیری و استفاده از معادلات Mauldon که برای دو ویژگی شدت و تراکم شکستگی ها تعریف شده است، به برآورد تراکم (*q*) و شدت (I) شکستگی در ایستگاه هایی که دارای رخنمون مناسب اند و امکان داده برداری در آن ها فراهم بود می پردازیم:

$$ho = m/2\pi r^2$$
 (۱-۴) رابطه (۱-۴) $I = \left(\frac{n}{4r}\right)$ (۲-۴) رابطه (۲-۴)

در روابط فوق r شـعاع دایره موردنظر اسـت. مقادیر m و n نیز ازقبل تعریف شـدهاسـت. در تمام ایستگاههای ممکن، تمام تلاش انجامشده است تا تصویر تهیهشده از رخنمون، عمود بر سطح لایهبندی باشـد. در مواردی به دلیل توپوگرافی نامناسـب این امکان فراهم نبود. با توجه به شـکل۴-۵۵ ، که با

¹ Circular scanline sampling

افزایش قطر پنجره مقادیر بهدست آمده به واقعیت نزدیک می شود، سعی شد از بزرگ ترین دایره ای که می توان بر روی رخنمون ترسیم کرد استفاده شود. حتی در محاسبات در یک ایستگاه از دو دایره با قطرهای متفاوت استفاده شد تا تأثیر این تغییر اندازه در پنجره بر مقادیر شدت و تراکم ارزیابی شود. در هر رخنمون با توجه به اندازه گیری های صحرایی مقادیر مربوط به طول درزه ها، فاصله متوسط در هر دسته شکستگی، مقادیر تراکم و شدت اندازه گیری شد.

C4 ایستگاه C4-۱۹-۱

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ ۵/۱ °۶۰ شرقی و عرض ۱۸ ۶ °۳۶ شمالی در یال جنوبی چینخوردگی مذبور واقعشده است. این ایستگاه در حاشیه جاده خاکی احداثشده به سمت روستای سرجنگل بر روی سطح لایهبندی مربوط به سازند ماسهسنگی آیتامیر واقع است. دو سیستم درزه با قرارگیری فضایی عمود نسبت به یکدیگر با مختصات عمومی N40E, 81 NW و N55W, 55SW قرار دارند. فاصله درزهها بهطور متوسط و به ترتیب ۳۰ و ۲۰ سانتیمتر، برای هر سیستم مشخص شد. طول متوسط نیز به ترتیب۴ و ۱ متر اندازه گیری شد. در این رخنمون سنگی دایرهای به قطر ۴٫۵ متر ترسیم شد. این دایره حداکثر اندازه قابل ترسیم برای این رخنمون بود. شمارش مقادیر M=۷۵ و ۰٫۵۸۹ همینطور ۸۸=۸ صورت گرفت و بدین ترتیب مقادیر تراکم و شدت درزه در این ایستگاه ۹٫۵۸۹ و ۳٫۲۲ بهدست آمد (شکل۴–۵۷).

شکل۴– ۵۷- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر۵٫۴ متر در ایستگاه C4. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

A2 ایستگاه -۲-۱۴-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۶ $\hat{\gamma}$ ° ۰۰ شرقی و عرض ۲۱ ° ۳ ° ۳ شمالی، در یال شمالی چینخوردگی مذبور واقعشده است. این ایستگاه در ۳ کیلومتری ابتدای پیمایش A - A بر روی سطح لایهبندی ماسهسنگی سازند آیتامیر واقع است. دو سیستم درزه با قرارگیری فضایی عمود نسبت به یکدیگر با مختصات عمومی S30E, 65SW و N60E, 70SE قرار دارند. فاصله درزهها به طور متوسط و به ترتیب ۹۰ و ۱۷۰ سانتیمتر، برای هر سیستم مشخص شد. طول متوسط نیز به ترتیب ۴ و ۱۰ متر اندازه گیری شد. در این رخنمون دایره ای به قطر ۵ متر ترسیم شد. شمارش مقادیر M=M و مین طور ۱۴ سورت گرفت و بدین ترتیب مقادیر تراکم و شدت درزه در این ایستگاه ۲۰۸۲ و ۷۰ بهدینت آمد (شکل ۴–۵۸).

شکل۴- ۵۸- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر۵ متر در ایستگاه A2. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

D3 ایستگاه D3-۱۴-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۸ ۱۲ ° ۶۰ شرقی و عرض ۱۳ ۳۶ ° ۳۶ شمالی در نزدیکی اثر سطحمحوری و محور چینخوردگی مذبور واقعشده است. این ایستگاه در انتهای پیمایش 'D - D بر روی سطح لایهبندی آهکی چهل کمان واقع است. دو سیستم درزه با قرارگیری فضایی عمود نسبت به یکدیگر با مختصات عمومی S30E, 70NW و S30E و S44E, 90 قرار دارند. فاصله درزهها بهطور متوسط و به ترتیب ۱۲۰ و ۹۵ سانتیمتر، برای هر سیستم مشخص شد. طول متوسط نیز به ترتیب ۹٫۰ و ۱۰ متر اندازه گیری شد. در این رخنمون دایرهای به قطر ۴٫۲ متر ترسیم شد. شمارش مقادیر M=M همینطور N=۱۵ صورت گرفت و بدین ترتیب مقادیر تراکم و شدت درزه در این ایستگاه ۴۸۷,۰ و ۰٫۸۹ بهدست آمد (شکل۴–۵۹).

شکل۴– ۵۹- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۴٫۲ متر در ایستگاه D3. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

D5 ایستگاه D5-14-۴ ایستگاه

شکل۴– ۶۰- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۸ متر در D5 . دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

E2 ایستگاه –۵–۱۴–۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۱ $m Y^{\circ}
m S^{\circ}$ شرقی و عرض ۲۱ $m Y^{\circ}
m S^{\circ}$ شمالی در نزدیکی اثر سطح محوری و محور چین خوردگی مذبور واقع شده است. این ایستگاه در انتهای پیمایش m H = - R بر روی سطح لایه بندی آهکی چهل کمان واقع است. در این ایستگاه نیز سه سیستم درزه با مختصات عمومی N30E, 71SE و N42W, 85NE و N83E, 70NW قرار دارند. فاصله درزه ا به طور متوسط و به ترتیب ۱۰۰ و ۱۰۰ و ۲۰۰ سانتی متر، برای هر سیستم مشخص شد. طول متوسط نیز به ترتیب ۲ و ۱۹٫۵ و ۷ متر اندازه گیری شد. در این ایستگاه دو پنجره اسکن دایره ای با قطر یکسان ۳٫۵ متر ترسیم شد. بدین ترتیب برای پنجره ۱ سارش مقادیر ۲۱ m R و همین طور m N=1 و مقادیر تراکم و شدت شد. بدین ترتیب برای پنجره ۱ شمارش مقادیر ۲۱ است و همین طور ۵ m R و مقادیر تراکم و شدت درزه در این پنجره ۲۷۲٬۰ و ۱٫۰۷ به دست آمد و برای پنجره ۲ شمارش مقادیر ۲۱ و همین طور m R=1 و بدین ترتیب مقادیر تراکم و شدت آمد و برای پنجره ۲ می ای مارش مقادیر ۲۱ - ۲۵ و همین طور (شکل ۴-

شکل۴– ۶۱- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۳٫۵ متر در ایستگاه E2. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

E3 ایستگاه -8-۱۴-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ γ ۲ [°] ۶۰ شرقی و عرض ۲۲ γ [°] [°] ۳ شمالی در نزدیکی اثر سطحمحوری و محور چینخوردگی مذبور واقعشده است. این ایستگاه در اواخر پیمایش 'D - D بر روی سطح لایهبندی آهکی چهل کمان واقع است. در این ایستگاه نیز سه سیستم درزه با مختصات عمومی N30E, 71SE و N42W, 85NE و N83E, 70NW قرار دارند. فاصله درزهها به طور متوسط و به ترتیب ۶۰ و ۹۰ سانتیمتر، برای هر سیستم مشخص شد. طول متوسط نیز به ترتیب ۲۰ و ۴ متر اندازه گیری شد. در این رخنمون سنگی دایره ای به قطر ۴٫۵ متر ترسیم شد. شمارش مقادیر ۲۰ و ۹ متر همین طور ۲۱ – N صورت گرفت و بدین ترتیب مقادیر تراکم و شدت درزه در این ایستگاه ۷٫۱۵۲ و ۱٫۱۶ به دست آمد (شکل ۴–۶۲).

شکل۴- ۶۲- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۴٫۲ متر در ایستگاه E3. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

F ایستگاه -۷-۱۴-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی 32 '22 $^{\circ}$ 00 شرقی و عرض 27 '22 $^{\circ}$ 36 شمالی بر روی یال جنوبی چینخوردگی مذبور واقعشده است. این ایستگاه در اواخر پیمایش 'D - D بر روی سطح لایهبندی آهکی چهل کمان واقع است. در این ایستگاه نیز سه سیستم درزه با مختصات عمومی N14E,82SE و S49W,69NW و N14E, دارند. فاصله درزهها بهطور متوسط و به ترتیب ۹۰ و 80 و ۱۰۰ سانتیمتر، برای هر سیستم مشخص شد. طول متوسط نیز به ترتیب ۵٫۵ و ۳ و ۴٫۴ متر اندازه گیری شد. در این ایستگاه دو پنجره اسکن دایرهای با قطر متفاوت ۶٫۲ متر و ۸٫۴=۲ متر، بهمنظور ارزیابی نقش قطر پنجره در مقادیر شـدت و تراکم ترسیم شـد. بدین ترتیب برای پنجره ۱ ممارش مقادیر ۲۷=M و همین طور ۶۹=۷ و مقادیر تراکم و شدت درزه در این پنجره ۱۱۸۰ و ۱٫۸۵ بهدست آمد. برای پنجره ۲ شمارش مقادیر ۲۵ و مین طور ۱۰۴ و ۱۰۶ و ۱۰۰ و ۱۰۰ و ۱۰۰ و ۱۰۹ و ۲۰۱۰ و مدر تراکم و شدت درزه در این ایستگاه دو پنجره اسکن دایره متوسط نیز به ترتیب ۹٫۵ و ۲۰ متر اندازه مقادیر ۲۱۱۰ و ۲۰ و ۲۰

شکل۴– ۶۳- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای با قطر ۱=۶٫۲ متر و ۲=۴٫۸ متر در ایستگاه F. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

D6 ایستگاه D6− 14-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۲ ۲۲ °۶۰ شرقی و عرض ۲۸ ۳۲ °۳۶ شمالی در انتهای مسیر D - D، بر روی آهکهای چهل کمان، در یال جنوبی چینخوردگی مذبور واقع شده است. دو سیستم درزه با قرارگیری تقریبی عمود نسبت به یکدیگر در رخنمون سنگی مشاهده می شود. این دو سری درزه با روندهای M17W, 82NE و N90E, 63N و با فواصل ۱۰۰ و ۱۰۰ سانتی متر، و اثر طولی ۱۰ و ۴ متر ، در رخنمون وجود دارند. در این رخنمون سانگی دایرهای به قطر ۲٫۴ متر ترسیم گولی ۱۰ و ۴ متر ، در رخنمون سانگی دایره و شرع دارند. و اثر در در زه با روندهای M30E و ۱۰۰ سانتی متر، و اثر در در در این رخنمون سانگی دایره و ۱۰۰ سانتی متر، و اثر می درزه با روندهای M40E و ۸۰۲ و ۸۰۰ و ۸۰۰ و ۱۰۰ سانتی متر، و اثر در در در در این رخنمون سانگی دایره و ۲۰۰ سانتی متر، و شرع دارند. در این رخنمون سانگی دایره و ۲٫۰۰ متر در سیم درزه دارند در این رخنمون سانگی دایره و ۲٫۰۰ متر در در در در در در در در در دارن مقادیر ۲٫۰۰ و ۸٫۰۰ متر در در در در در در در دارن مقادیر ۲٫۰۰ و ۸٫۰۰ متر در در در در در در دارن در دارن گرفت و بدین ترتیب مقادیر ۲٫۰۰ و شدت درزه در این ایستگاه ۱٫۰۰ و ۱٫۰۰ به دست آمد (شکل ۴–۶۴).

شکل۴– ۶۴- شبکهبندی و اعمال یک پنجره دایرهای به قطر ۷٫۴ متر در ایستگاه D6. دایرههای توپر سیاهرنگ مقادیر n، و مثلثهای توپر سیاهرنگ مقادیر m را نشان میدهند.

در پایان نتایج به صورت چکیده ای شامل قطر پنجره، مقادیر m و n، تراکم و شدت برای هر ایستگاه در قالب جدول ۴- ۱ ۱ آورده شده است.

شدت(I)	تراکم (ρ)	Ν	М	قطر پنجره (M)	ایستگاه
3.22	0.589	58	75	4.5	C4
0.7	0.082	14	13	5	A2
0.89	0.487	15	54	4.2	D3
0.906	0.049	29	20	8	D5
1.07	0.272	15	21	3.5	E2
1	0.220	14	17	3.5	E2
1.16	0.157	21	20	4.5	E3
1.85	0.111	46	27	6.2	F
2.13	0.172	41	25	4.8	г
1.38	0.235	41	81	7.4	D6

جدول۴- ۱) اطلاعات مربوط به تمام ایستگاههایی که در آنها نمونه گیری به روش پنجره دایرهای صورت گرفت.

عواملی که در میزان شدت و تراکم درزهها دخالت دارند، می توانند نتایج را دستخوش تغییرات کنند. در تنوع نتایج می توان به چند شاخص اشاره کرد:الف- موقعیت ساختاری، ب- ضخامت لایه بندی، ج-قطر پنجره اسکن، د- جنس سنگ، ه- تقدم و تأخر درزهها موقعیت ساختاری نقش تعیین کننده ای در میزان شدت و تراکم درزه ها ایفا می کند. به طوری که با نزدیک شدن به منطقه خردشده بر میزان این دو مشخصه افزوده می گردد. رفتار مکانیکی مختلف سنگ ها متأثر از جنس آن هاست. بنابراین می توان مقادیر متفاوتی از شدت و تراکم را برای جنس های مختلف متصور شد. ضخامت لایهبندی می تواند به طور رابطه ای غیر مستقیم شدت و تراکم را کنترل نماید. بنابراین در شرایط برابر هرچه ضخامت طبقات کمتر باشد، شدت و تراکم افزایش می یابد. با افزایش قطر پنجره اسکن مقادیر به دست آمده به مقادیر واقعی نزدیک تر خواهد شد. عامل مهم دیگری که نتایج را تحت تأثیر قرار می دهد و می توان اشکال بزرگ این روش باشد، تقدم و تأخر درزه هاست. درزه های جدیدتر محدود به قدیمی ها هستند. بنابراین در داخل پنجره در نظر گرفته شده ما شاهد اتمام آن ها خواهیم بود. حال آنکه در صورت همزمانی سری شکستگی ها درزه ها می توانند محدود به یکدیگر نباشند. بنابراین در چنین شرایطی مشخصه n از بین خواهد رفت. حال آنکه ممکن است شاهد درزه هایی متراکم و با فاصله کم از یکدیگر باشید.

شكل۴- ۶۵- نقشه ساختاري منطقه موردمطالعه

و متعاقباً فرکانس ناپیوستگیها به شرح زیر خواهد بود:

$$\lambda = N/L$$
 (۴-۴) رابطه (۲-۴)

در مواردی که امکان حفاری دورانی موجود نباشد، به منظور ارزیابی کیفیت توده سنگی در محل، می-توان از این روش استفاده کرد. ارزیابی کیفیت توده سنگ در این روش از طریق رابطه زیر محاسبه می گردد. رابطه (۴–۵) , t=0.*1* , content (λ t + 1) , t=0.*1*

¹ Fracture Frequency

² Rock quality designation

در این رابطه E.11 در نظر گرفته شده است که حداقل فاصله بین درزههای یک مجموعه است وبرحسب متر بیان میشود. مشخصه e هم ثابت نپر یا همان عدد اویلر میباشد که برابر با ۲٫۷ است. در شکل ۴–۶۷ نمودار کلی RQD برحسب فرکانس و فاصلهداری نشان دادهشده است. همان طور که از نمودار پیداست، RQD برای مقادیر فاصلهداری M ۳٫۰۰۰ حساسیت بالایی از خود نشان میدهد. برای مقادیر بیشتر از این محدوده عموماً مقادیر RQD بالای ۹۵ درصد خواهد شد.

شکل۴- ۶۷- ارتباط بین RQD و فاصلهداری و فرکانس شکستگیها (نقل از Hudson, J.A., Harrison, J.P., 1997) میتوان از رابطه زیر در مورد نمودار RQD برحسب فرکانس شکستگیها، برای مقادیر 16 > 4 < 6 میتوان از رابطه زیر استفاده کرد:

$$RQD = -3.68\lambda + 110.4$$
 (9-4)

روش کار به همان صورت است که در بخش ۴–۱۳–۱ توضیح داده شد. در این بخش تلاش شد در تمام رخنمونهایی که امکان انجام نمونه گیری اسکن خطی وجود دارد، از این روش استفاده شود. در رخنمونهای با یک دسته شکستگی به منظور جلو گیری از خطاهای زاویه ای در اندازه گیری، خط نمونه گیری عمود بر دسته شکستگی انتخاب شد. برای رخنمونه ای حاوی دودسته شکستگی که عموماً به صورت ارتو گونال نمود یافته اند، خط اسکن به طوری انتخاب شد که منطبق بر جهت نیمساز بین دودسته باشد. در مورد رخنمونه ای دربردارنده بیش از سه دسته شکستگی جهت خط اسکن

¹ Napier

² Euler

به صورت تصادفی انتخاب شد. بر این اساس، در ۱۰ ایستگاه از منطقه موردمطالعه نمونه گیری اسکن خطی انجام شد و مشخصات آن ها در جدول ۴–۲ آورده شد.

۴-۱-۱-۱ ایستگاه F این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ ۲۳ ۴۰۰ شرقی و عرض ۲۲ ۲۳ ۳۶ ۳۰ سمالی، در یال جنوبی چینخوردگی مذبور و بر روی رخنمون ماسهسنگی پستهلیق واقع شده است. در این ایستگاه که دارای ۳ دسته شکستگی میباشد، خط اسکن به طول ۱۵٬۸۵ متر در نظر گرفته شد که با توجه به آن، تعداد برخورد شکستگی با خط اسکن، فاصله داری میانگین و فرکانس محاسبه شد (شکل۴-۸۹لف).

G -۲-۱۵-۴ ایستگاه

در این ایستگاه خط اسکنی عمود بر یک دسته شکستگی در نظر گرفته شد. خط اسکنی به طول ۱۲ متر در نظر گرفته شد که با توجه به آن، تعداد برخورد شکستگی با خط اسکن، فاصلهداری میانگین و فرکانس محاسبه شد (شکل۴–۶۸ب).

شکل۴- ۶۸- نمونه گیری خط اسکن در رخنمون ایستگاهF الف) و ایستگاهG ب).

T-10-۴ ایستگاه D6

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۲ ۲۲ °۶۰ شرقی و عرض ۲۸ ۳۴ °۳۶ شمالی در یال جنوبی تاقدیس و بر روی رخنمون ماسهسنگی پستهلیق واقعشده است. در این رخنمون ۲ دسته شکستگی با زاویه قائم نسبت به یکدیگر نمایان است، خط اسکنی منطبق بر نیمساز بین دودسته شکستگی ترسیم شد (شکل۴–۹۹الف).

E3 -۴-۱۵-۴ ایستگاه

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ °۲۴ °۶۰ شرقی و عرض ۲۲ °۳۴ شمالی، در یال جنوبی چین خوردگی مذبور و بر روی رخنمون ماسهسنگی پستهلیق واقع شده است. در این ایستگاه نیز دودسته شکستگی قابل تشخیص و تمایز است (شکل۴–۶۹).

C4 ایستگاه C4-۱۵-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۰ ۱۵ °۶۰ شرقی و عرض ۱۸ ۶۴ °۳۶ شمالی یال جنوبی چینخوردگی مذبور و بر روی رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است. رخنمون ماسهسنگی دودسته شکستگی را نشان میدهد که خط اسکنی منطبق بر نیمساز این دودسته در نظر گرفته شد (شکل۴–۶۹ج).

P-10-۴ ایستگاه D3

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۸ ۱۲ °۶۰ شرقی و عرض ۱۳ ۳۶ °۳۶ شمالی، در یال جنوبی چین خوردگی مذبور واقع شده است (شکل۴–۶۹د)

شکل۴- ۶۹- نمونه گیری خط اسکن در رخنمون ایستگاهD6 الف)، ایستگاهE3 ب)، ایستگاهC4 ج) و ایستگاهD3 د).

۴-۱۵-۷- ایستگاه D7 ایستگاه D7 این ایستگاه D7 شرقی و عرض ۲۰ ۳۹ ۳۶ شمالی، در یال جنوبی این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۵ ۶۴ °۶۰ شرقی و عرض ۲۰ ۳۹ ۳۶ شمالی، در یال جنوبی چینخوردگی مذبور واقعشده است. یک دسته شکستگی در رخنمون جانبی قابل تشخیص است که عمود بر این دسته شکستگی خط اسکن ترسیم شد (شکل۴-۱۷۰اف).

D5 ایستگاه D5-۸-۱۵-۴

این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۱۲ ۲۲ °۶۰ شرقی و عرض ۲۶ ۳۲ °۳۶ شمالی در انتهای مسیر 'D – D در یال جنوبی چین خوردگی مذبور و بر روی رخنمون پسته لیق واقع شده است. در این رخنمون دودسته شکستگی متعامد مشخص است (شکل۴–۷۰).

۴–۱۵–۹– ایستگاه E2 این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۲۱ °۲۴ °۶۰ شرقی و عرض ۲۱ ′۳۴ °۳۶ شرالی، در یال جنوبی چین خوردگی مذبور و بر روی رخنمون ماسه سنگی پسته لیق واقع شده است (شکل۴–۷۰ج).

۴-۱۰-۱۰- ایستگاه A2 این ایستگاه با موقعیت طول جغرافیایی ۶ ۶۴ °۶۰ شرقی و عرض ۲۱ °۳ °۳۶ شمالی، در یال شمالی چینخوردگی مذبور و در رخنمون ماسهسنگی آیتامیر واقعشده است (شکل۴-۷۰د).

شکل۴- ۷۰- نمونه گیری خط اسکن در رخنمون ایستگاهD7 الف)، ایستگاهD5 ب)، ایستگاهE2 ج) و ایستگاهA2 د).

مقادیر RQD ، فاصلهداری و فرکانس بهدست آمده برای ایستگاههای مختلف در جدول ۴-۲ آورده شده است. در این جدول مقادیر بهدست آمده برای ایستگاهها به صورت افزایشی مرتب شده است.

Station	L	N	$\overline{X} = L/N$	$\lambda = N/L$	RQD=100(0.1 λ +1)e ^{-0.1λ}
C4	5.15	21	0.24	4.077	93.89
D	6.95	25	0.278	3.59	95.13
D3	4.35	14	0.31	3.21	96.03
F	15.85	47	0.337	2.96	96.58
E2	10.85	21	0.51	1.93	98.48
D6	10.3	19	0.54	1.84	98.62
G	11.9	21	0.56	1.76	98.73
D5	7.50	13	0.576	1.73	98.78
E3	12.45	21	0.592	1.68	98.84
A3	7.45	10	0.745	1.34	99.26

جدول۴- ۲- مقادیر محاسبه شده برای RQD در تمام ایستگاهها

در شکل ۴–۷۱ نمودار RQD برحسب فرکانس و فاصلهداری برای دادههای بهدستآمده ترسیم شده است. در نمودار بهدستآمده برای مقادیر فرکانس ۶٫۶–۲٫۲ معادله بهصورت رابطه ۴–۷ خواهد شد. با توجه به مقادیر RQD بالای ۹۰ درصد، این نمودارها با نمودارهای شکل ۴–۶۷ تطابق کامل دارد.

 $RQD = -2.0395\lambda + 102.42$

شکل۴- ۷۱- نمودار تهیه شده برای مقادیر RQD برحسب فرکانس و فاصله داری

در جدول۴–۳ تقسیم بندی استاندارد RQD مشخص شده است. بایستی خاطرنشان کرد که در این جدول و جدول ۴–۴ اعداد هر طیف، بهتر تیب به صورت بازه باز و بسته بیان شده است. به طوری که عدد اول شامل این طیف نمی شود ومربوط به طیف قبلی می باشد.

	RQD
%	Describtion
0 - 25	Very poor
25 - 50	Poor
50 - 75	Fair
75 - 90	Good
90 - 100	Exellent

جدول۴- ۳- تقسیم بندی RQD برای ایستگاهها (نقل از 1997, Intrison, J.P., اجدول۴- ۳- تقسیم بندی RQD برای ایستگاهها

بر این اساس شاخص کیفیت توده سنگ (RQD) در محدوده عالی قرار می گیرد. درنتیجه می توان گفت که برای فاصلهداری ۲۴,۰متر به بالا (منطقه موردمطالعه)، شاخص کیفیت توده سنگی بالایی خواهیم داشت. به علاوه عدم مقادیر کیفیت پایین می تواند حاکی از دوری از مناطق خردشده (Crash crash) و منطقه گسلی باشد (Fault zone). در پایان نمودار RQD بر حسب شدت شکستگی در ایستگاههایی که امکان اندازه گیری هر دو مشخصه وجود داشت، ترسیم شد (شکل ۴–۷۴). همان طور که در این شکل دیده می شود رابطه خطی و معکوس بین این دو مشخصه برقرار است. به طوری که هرچه شدت شکستگی افزایش یابد از میزان کیفیت توده سنگی کاسته می شود.

شکل۴- ۷۲- نمودار RQD برحسب شدت شکستگی

نظر به این که مقادیر به دست آمده از دو مشخصه تراکم و شدت به صورت نسبی تعریف می شوند و RQD با توجه به رابطه خطی و معکوس بین شدت و RQD ، مشخصه شدت شکستگی را بر اساس RQD ارزش گذاری نمودیم. بر این اساس، شاخص شدت شکستگی در ۵ رده (از خیلی کم تا خیلی زیاد) تقسیم بندی می شود (جدول ۴-۴).

RQD%	Ι
93 - 95	Very High
95 - 97	High
97 - 98	Moderate
98 - 99	Low
99 - 100	Very Low

جدول۴-۴- تعیین و تقسیم بندی شدت شکستگی بر اساس مقادیر RQD

بنابر این تقسیم بندی ایستگاه های برداشت درزه از شدت خیلی پایین تا خیلی زیاد دسته بندی شدند. در این تقسیم بندی، ایستگاه C4 با RQD=۹۳٬۸۹ شدت شکستگی خیلی زیاد و ایستگاه A3 با RQD=۹۹٬۲۶ شدت شکستگی خیلی کمی را از خود نشان می دهند (جدول ۴-۵).

I	Station(s)
Very High	
High	D7-D3-F
Moderate	-
Low	E2-D6-G-D5-E3
Very Low	(A3)

جدول۴- ۵- معرفی شدتهای تعیین شده برای ایستگاههای برداشت درزه

بهطور کلی با توجه به نتایج حاصل از مطالعات صحرایی و نقشههای زمین شناسی و با استناد به تحلیل هایی که از داده های شش پیمایش عمود بر محور و اثر سطح محوری حاصل شد می توان به طور خلاصه به نتایج زیر اشاره کرد:

تاقدیس چهچهه در شمال خاوری مشهد (جنوب روستای چهچهه)، با روند اثرمحوری شمال باختری-جنوب خاوری، بخشی از نوار چینخورده کپهداغ است. بر اساس نقشههای موجود و مشاهدات میدانی نگارنده، در این تاقدیس، سازندهای سنگانه، آیتامیر، آب دراز، نیزار، کلات به سن کرتاسه و سازندهای پستهلیق و چهل کمان (پالئوسن) و خانگیران (ائوسن)، تحت تأثیر چینخوردگی قرار گرفتهاند. این تاقدیس با طول ۳۰ کیلومتر از جنوب تاقدیس اشلر تا جنوب تاقدیس خانگیران رخنمون دارد. بهمنظور دستیابی به هندسه تاقدیس، درمجموع شش پیمایشی که صورت گرفت، تاقدیس چهچهه یک تاقدیس اسلول ۱۰۵ می ان از مانوری است. این تاقدیس با پلانژ اندک دوطرفه (قابل اغماض) و سطح محوری پرشیب به سمت شمال خاوری با روند عمومی کپهداغ مطابقت دارد.

بر طبق دادههای بهدست آمده از این پیمایش ها مشخصات کلی و میانگین محور و سطح محوری به ترتیب ۰۷/۱۱۶ و N64W,88NE بهدست آمد. زاویه بینیالی این تاقدیس در پیمایش های مختلف از ۱۰۲ تا ۱۴۱ درجه متغیر است. بر اساس طبقه بندی فلوتی (۱۹۶۴) بر اساس زاویه بینیالی و میل لولا و شیب سطح محوری، به ترتیب در رده Open و Upright horizontal قرار می گیرد.

این تاقدیس با نسبت ظاهری ۰٫۱۶–۰٫۳۰ در رده Wide تا Broad، و با ضریب نوکدارشدگی ۰٫۲۱-

تنش حاکم بر تاقدیس چهچهه و مسبب آن باتوجه به عناصر چین بهدست آمد. بر این اساس جهت گیری تنشهای اصلی ۵۱، ۵۲ و ۵۳ حاکم بر تاقدیس به ترتیب ۰۲/۲۰۶، ۰۲/۱۱۶ و ۸۳/۳۱۱ برآورد شد. در ایالت کپهداغ، تنشی با جهت گیری شمال، شمال خاور – جنوب، جنوب باختر موجب شکل گیری آن شده است. در تاقدیس چهچهه نیز راستای تنش بیشینه از آنچه بر ایالت کپهداغ حاکم است پیروی میکند.

بررسیهای مربوط به شکستگیهای موجود بر ساختمان تاقدیس در ۲۳ ایستگاه نشان گر سه دسته عمده شکستگی هستند. شکستگیهای طولی، عرضی و برشی در یالها و منطقه لولایی قابل تشخیصاند. الف شکستگیهای عرضی با موقعیت عمومی (NO20-040, 80-90SE/NW) ب-شکستگیهای طولی با موقعیت عمومی (NO20-040, 65-85NE/SW) ج- شکستگیهای مزدوج با موقعیت عمومی (NO50-065, 75-90SW) و N345-013, 75-90NE/SW). دسته اول و دوم فراوان ترین شکستگیهای منطقه را شامل می شوند و باز شدگی و پر شدگی از خود نشان میدهند.

شاخص تراکم و شدت در ۹ ایستگاه ماسهسنگی و آهکی توسط اعمال پنجره اسکن دایرهای با الگوگیری و استفاده از معادلات Mauldon که برای دو ویژگی شدت و تراکم شکستگیها تعریف شده است، صورت گرفت. در این روش اندازه گیریها از سطح بالایی لایهها صورت گرفت. حتیالامکان سعی شد بزرگترین پنجره اسکن برای محاسبات اعمال شود. اندازه گیری مقادیر در دو جنس کلی ماسهسنگی و آهکی صورت گرفت. این مقادیر به صورت نسبی دومشخصه تراکم و شدت را در بین شکستگیها مقایسه می کند.

فاصلهداری درزهها و متعاقباً تعیین فرکانس شکستگیها و درنهایت تعیین مقادیر RQD با ترسیم خط اسکن مستقیم تعیین شد. محاسبه و تعیین مقادیر تراکم و شدت پایین و شاخص کیفیت توده سنگی بالا (بالای ۹۰درصد) در واحدها و همچنین رابطه معکوس بین شدت و RQD ، نشان از عدم گسلش و منطقه خردشده میباشد. به طوری که میتوان این شاخصها را به فاصلهداری بین شکستگیها و ایجاد بلوکهای مربعی شکل (بالای ۲, ۰متر) مربوط دانست.

باتوجه به رابطه خطی و معکوس بین شـدت شـکسـتگی و مقادیر معیاربندی شده RQD , مبادرت به تعیین رتبهبندی وارزش گذاری برای شـدتهای مختلف شـد. بر این اساس، باتوجه به مقادیر RQD ، نتایج حاصله از محاسبه شدت شکستگیها در ۵ رده خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم ارزش گذاری شدند وایستگاههایی که در آنها این مشخصهها اندازه گیری شدند در این ردهبندی جای گرفتند. ایستگاه C4 باشاخص کیفیت توده سنگ ۹۵٬۸۹ و ایستگاه A3 با شاخص کیفیت توده سنگ ۱۹۹٬۲۶ دارای بیشترین و کمترین شدت نسبی بودند. بقیه ایستگاهها در محدوده بین این دو ایستگاه قرار گرفتند.

پیشنهادات

الف- مطالعات چینهنگاری سکانسی ولرزهای جهت شناسایی وبررسی چینخوردگی در عمق وتشخیص گسلهای احتمالی عمقی و متعاقبا تلههای چینهای وساختمانی.

ب- بهره گیری از لاگها و مغزههای حفاری برای تعیین وضعیت فضایی شکستگیها در عمق.

پيوست

Strike Strike Dip No No Dip

A-A' پیوست ۱- دادههای مربوط به پیمایش

B - B'	پيمايش	بە	مربوط	۲– دادههای	پيوست
--------	--------	----	-------	------------	-------

No	Strike	Dip	No	Strike	Dip
1	327	25	8	126	36
2	308	20	9	117	40
3	295	32	10	120	42
4	320	32	11	112	47
5	315	05	12	119	28
6	270	25	13	123	19
7	305	24	14	310	12

С —	يىمايش / C	مربوط به	۳– دادەھاي	يبوست
-			0	J

No	Strike	Dip	No	Strike	Dip
1	328	30	7	135	20
2	305	35	8	120	33
3	310	35	9	115	50
4	343	12	10	115	45
5	340	23	11	122	45
6	115	26	12	308	15

D-D'پیوست ۴- دادههای مربوط به پیمایش

No	Strike	Dip	No	Strike	Dip
1	110	35	4	305	30
2	305	22	5	096	27
3	296	32	6	105	35

No	Strike	Dip	No	Strike	Dip
1	305	22	5	100	36
2	296	32	6	096	27
3	105	35	7	305	30
4	107	32			

 $F2_1 - F2_1{'}$ پیوست ۶- دادههای مربوط به پیمایش

No	Strike	Dip	No	Strike	Dip
1	300	26	7	131	37
2	300	14	8	134	28
3	315	10	9	130	30
4	310	9	10	135	29
5	340	5	11	132	18
6	137	10	12	320	36

 $F2_2 - F2_2'$ پیوست ۲- دادههای مربوط به پیمایش

No	Strike	Dip	No	Strike	Dip
1	320	10	4	160	14
2	322	5	5	155	9
3	290	10	6	185	20

پیوست ۸- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره A1

No	Strike	Dip									
1	23	90	11	275	87	21	5	90	31	296	83
2	110	90	12	7	86	22	110	90	32	13	86
3	24	80	13	284	80	23	18	83	33	102	77
4	24	90	14	20	90	24	105	90	34	182	86
5	193	86	15	120	87	25	6	80	35	0	77
6	113	70	16	20	81	26	10	90	36	357	87
7	280	90	17	8	81	27	106	80	37	12	81
8	18	90	18	93	82	28	290	80			
9	110	90	19	277	83	29	288	86			
10	98	90	20	103	72	30	283	90			

No	Strike	Dip									
1	150	65	12	63	66	23	160	68	34	165	69
2	62	78	13	58	76	24	158	55	35	159	60
3	57	73	14	60	77	25	159	59	36	45	65
4	65	63	15	62	76	26	150	52	37	48	76
5	70	77	16	140	64	27	151	51	38	73	60
6	52	81	17	145	60	28	149	60	39	63	76
7	58	68	18	146	70	29	152	52	40	70	68
8	52	69	19	144	53	30	153	53	41	60	70
9	61	79	20	148	58	31	147	57			
10	68	63	21	152	51	32	141	68			
11	60	75	22	155	64	33	147	54			

پیوست ۹- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره A2

پیوست ۱۰ - دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره A3

No	Strike	Dip									
1	155	68	12	155	73	23	211	78	34	158	75
2	135	60	13	205	83	24	163	67	35	163	71
3	157	64	14	126	60	25	152	72	36	212	79
4	115	66	15	211	90	26	210	87	37	165	76
5	215	80	16	159	66	27	160	89	38	127	57
6	127	63	17	215	90	28	210	85	39	209	83
7	153	71	18	127	58	29	115	64	40	131	63
8	200	78	19	200	78	30	120	60	41	130	61
9	212	88	20	133	64	31	125	47	42	208	79
10	154	72	21	210	90	32	90	78	43	127	69
11	210	87	22	129	57	33	157	70	44	210	82

پیوست ۱۱– دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره A4

No	Strike	Dip									
1	177	43	11	235	67	21	222	70	31	222	76
2	222	69	12	228	76	22	170	46	32	230	73
3	172	49	13	178	42	23	187	53	33	218	81
4	216	66	14	233	70	24	219	70	34	240	72
5	176	46	15	175	61	25	165	40	35	243	74
6	222	51	16	232	72	26	235	80	36	229	65

7	178	56	17	178	47	27	186	36	37	227	73
8	220	74	18	218	72	28	164	50	38	246	69
9	173	41	19	173	47	29	183	47	39	235	68
10	184	42	20	219	75	30	179	40			

پیوست ۱۲- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره A5

No	Strike	Dip									
1	325	35	14	306	28	27	236	74	40	312	31
2	242	78	15	236	73	28	22	90	41	240	73
3	338	22	16	311	35	29	200	86	42	233	80
4	304	90	17	26	90	30	320	34	43	310	25
5	234	75	18	212	86	31	233	75	44	242	88
6	207	88	19	201	84	32	309	26	45	221	76
7	23	90	20	192	86	33	25	90	46	317	23
8	333	30	21	307	36	34	319	37	47	195	87
9	235	82	22	316	42	35	235	85	48	315	27
10	18	83	23	205	85	36	332	28	49	306	30
11	312	31	24	17	86	37	205	87	50	302	33
12	21	90	25	25	90	38	23	90	51	16	82
13	25	84	26	230	78	39	240	68	52	232	80

پیوست ۱۳- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره B1

No	Strike	Dip									
1	42	85	7	55	83	13	64	89	19	50	77
2	37	76	8	52	81	14	55	86	20	52	80
3	45	90	9	52	81	15	60	90	21	52	90
4	60	90	10	60	81	16	55	75	22	65	88
5	55	75	11	53	90	17	57	90	23	58	90
6	47	75	12	56	90	18	47	78	24	50	70

پیوست ۱۴- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره B2

No	Strike	Dip									
1	67	90	9	349	80	17	345	86	25	238	87
2	168	90	10	2	70	18	352	88	26	235	88
3	73	90	11	65	84	19	360	84	27	59	90
4	166	90	12	350	73	20	356	87	28	340	87
5	62	90	13	5	80	21	68	89	29	155	90

6	172	90	14	345	84	22	65	90
7	0	78	15	350	83	23	62	88
8	70	90	16	347	82	24	58	90

پیوست ۱۵- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره C1

No	Strike	Dip									
1	235	75	12	227	77	23	240	90	34	330	73
2	140	75	13	230	85	24	244	89	35	155	90
3	150	90	14	226	76	25	120	87	36	218	71
4	228	76	15	228	80	26	220	50	37	223	86
5	150	89	16	235	74	27	225	74	38	135	90
6	233	68	17	130	85	28	130	74	39	160	70
7	230	85	18	234	73	29	110	90	40	165	63
8	225	87	19	210	62	30	228	70	41	225	83
9	72	54	20	235	88	31	228	74	42	132	77
10	225	64	21	228	90	32	50	90	43	232	78
11	33	90	22	160	68	33	140	90	44	230	76
									45	235	78

پیوست ۱۶- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره C2

No	Strike	Dip									
1	63	55	4	57	50	7	45	35	10	47	56
2	35	56	5	53	40	8	60	53	11	40	55
3	49	47	6	55	50	9	58	52			

پیوست ۱۷- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره C3

No	Strike	Dip									
1	48	80	12	223	85	23	223	76	34	218	87
2	40	90	13	39	86	24	220	88	35	210	88
3	40	87	14	46	90	25	39	90	36	208	87
4	30	87	15	40	78	26	41	87	37	210	90
5	50	85	16	43	76	27	35	85	38	33	83
6	25	90	17	30	87	28	31	87	39	35	81
7	40	90	18	220	88	29	36	90	40	215	76
8	46	88	19	45	86	30	223	87	41	209	82
9	40	75	20	42	74	31	40	86	42	38	83
10	40	77	21	46	76	32	44	87			

|--|

No	Strike	Dip									
1	222	90	18	236	81	35	223	80	52	129	35
2	215	76	19	219	82	36	224	83	53	125	44
3	219	78	20	208	85	37	220	76	54	126	47
4	223	88	21	125	45	38	218	79	55	115	45
5	210	80	22	125	36	39	218	75	56	126	42
6	229	76	23	130	34	40	221	76	57	127	41
7	218	90	24	221	83	41	120	52	58	126	46
8	222	79	25	228	77	42	105	37	59	129	47
9	220	81	26	230	83	43	140	45	60	108	36
10	225	82	27	217	79	44	113	47	61	126	45
11	214	82	28	232	73	45	123	45	62	125	45
12	235	87	29	215	79	46	138	35	63	123	45
13	221	73	30	216	80	47	110	33	64	124	44
14	227	80	31	220	76	48	112	46	65	127	40
15	234	72	32	231	81	49	129	37	66	130	48
16	219	83	33	223	83	50	123	47	67	126	46
17	212	75	34	220	79	51	133	50	68	220	81

پیوست ۱۸- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره C4

پیوست ۱۹- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D1

No	Strike	Dip									
1	105	66	13	132	53	25	28	90	37	6	90
2	10	90	14	0	90	26	45	88	38	125	76
3	66	74	15	100	52	27	23	77	39	118	76
4	15	90	16	140	62	28	16	90	40	133	61
5	110	62	17	105	90	29	15	88	41	23	88
6	16	90	18	100	90	30	21	87	42	26	90
7	105	90	19	120	56	31	6	88	43	133	66
8	110	54	20	115	90	32	5	90	44	136	60
9	120	51	21	30	81	33	15	87	45	125	59
10	120	58	22	27	87	34	23	87	46	47	90
11	120	61	23	30	78	35	10	90			
12	128	80	24	36	86	36	16	90			

No	Strike	Dip									
1	72	76	12	178	76	23	175	80	34	63	86
2	60	90	13	40	90	24	178	78	35	64	87
3	180	80	14	55	76	25	45	78	36	48	77
4	55	80	15	184	87	26	48	80	37	67	90
5	178	83	16	73	75	27	50	76	38	179	86
6	53	90	17	190	80	28	51	84	39	187	88
7	190	80	18	62	75	29	58	74	40	190	90
8	55	75	19	175	76	30	62	75	41	188	82
9	66	73	20	70	75	31	68	83	42	191	79
10	182	80	21	178	75	32	60	89	43	185	81
11	173	76	22	175	70	33	66	79			

پیوست ۲۰ - دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D2

پیوست ۲۱- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D3

No	Strike	Dip									
1	316	90	6	212	68	11	316	88	16	214	68
2	211	68	7	212	70	12	315	86	17	209	73
3	212	71	8	210	71	13	134	88	18	208	71
4	212	70	9	315	88	14	133	87	19	210	70
5	210	72	10	314	90	15	309	85			

پیوست ۲۲- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D4

No	Strike	Dip									
1	350	80	8	343	80	15	342	86	22	346	89
2	238	71	9	351	77	16	356	77	23	337	82
3	346	82	10	242	66	17	256	63	24	235	59
4	343	78	11	245	59	18	246	67	25	233	64
5	353	85	12	355	83	19	248	70	26	250	65
6	253	63	13	354	78	20	236	64			
7	354	80	14	345	88	21	357	88			

پیوست ۲۳- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D5

No	Strike	Dip									
1	304	70	8	297	68	15	233	36	22	241	37
2	303	74	9	293	67	16	227	24	23	296	86
3	298	78	10	296	68	17	240	36	24	306	73

4	297	87	11	304	84	18	242	35	25	305	78
5	304	68	12	298	72	19	242	38	26	233	35
6	300	77	13	302	73	20	245	34			
7	301	77	14	242	45	21	238	31			

پیوست ۲۴- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D6

No	Strike	Dip									
1	350	77	5	346	83	9	352	81	13	328	83
2	270	63	6	355	85	10	265	58	14	278	60
3	274	57	7	350	83	11	268	64	15	279	65
4	345	85	8	349	79	12	332	81	16	343	82

پیوست ۲۵- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره D7

No	Strike	Dip									
1	210	76	7	213	77	13	212	78	19	214	70
2	213	74	8	214	75	14	213	76	20	213	71
3	217	75	9	212	75	15	215	75	21	216	73
4	216	74	10	214	75	16	214	73	22	215	75
5	215	76	11	216	76	17	216	72			
6	216	78	12	210	79	18	215	73			

پیوست ۲۶- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره E1

No	Strike	Dip									
1	115	82	10	131	80	19	52	80	28	54	75
2	111	80	11	123	82	20	51	78	29	40	77
3	123	84	12	126	84	21	50	77	30	42	78
4	124	78	13	119	80	22	41	76	31	43	83
5	118	87	14	117	86	23	47	84	32	43	81
6	116	90	15	114	79	24	49	83	33	38	79
7	114	88	16	111	81	25	55	80	34	44	85
8	122	84	17	50	83	26	50	80	35	118	83
9	128	85	18	51	84	27	56	76			

پیوست ۲۷- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره E2

No	Strike	Dip									
1	20	70	7	330	88	13	260	74	19	272	72

2	33	66	8	316	86	14	267	68	20	266	75
3	19	73	9	317	80	15	273	74	21	265	67
4	32	70	10	317	84	16	256	72	22	268	69
5	318	85	11	267	70	17	261	70	23	273	70
6	326	82	12	265	72	18	260	69	24	30	71

پیوست ۲۸- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره E3

No	Strike	Dip									
1	14	82	5	15	80	9	230	72	13	323	90
2	15	80	6	14	85	10	235	70	14	321	88
3	9	78	7	13	85	11	237	70			
4	12	81	8	229	69	12	320	90			

پیوست ۲۹- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره ۷۵

No	Strike	Dip									
1	197	75	14	186	74	27	106	43	40	190	79
2	100	40	15	105	52	28	192	76	41	180	81
3	179	78	16	186	70	29	115	43	42	178	86
4	181	77	17	98	50	30	190	76	43	182	76
5	183	80	18	176	82	31	100	46	44	183	79
6	120	30	19	118	35	32	187	83	45	102	49
7	175	78	20	193	82	33	96	42	46	105	50
8	185	77	21	116	47	34	100	57	47	98	42
9	198	73	22	200	73	35	105	49	48	98	39
10	190	76	23	107	42	36	93	41	49	90	38
11	100	43	24	185	83	37	94	40	50	90	47
12	174	77	25	96	46	38	200	78	51	194	80
13	95	45	26	178	76	39	183	81			

پیوست ۳۰– دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره ۱۴۷

No	Strike	Dip									
1	218	75	5	315	50	9	301	57	13	220	79
2	215	77	6	300	53	10	303	63			
3	305	55	7	312	62	11	217	79			
4	310	67	8	321	60	12	220	81			

No	Strike	Dip									
1	350	90	3	0	90	5	353	90	7	205	78
2	220	80	4	245	65	6	25	90	8	225	70

پیوست ۳۱- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره ۱۴۸

No	Strike	Dip									
1	20	60	14	220	88	27	39	90	40	321	65
2	310	75	15	218	86	28	37	90	41	334	69
3	308	74	16	226	85	29	318	70	42	310	76
4	312	78	17	220	90	30	320	74	43	329	70
5	310	72	18	233	85	31	325	70	44	306	62
6	25	70	19	228	82	32	313	76	45	316	61
7	32	78	20	222	90	33	310	70	46	301	63
8	5	70	21	22	88	34	309	78	47	308	64
9	10	67	22	33	87	35	326	68	48	309	77
10	25	53	23	40	88	36	325	69	49	222	87
11	35	71	24	18	72	37	327	72	50	302	33
12	18	65	25	14	67	38	326	66	51	16	82
13	20	61	26	15	86	39	320	73	52	232	80

پیوست ۳۲- دادههای مربوط به ایستگاه برداشت درزه شماره G

افشار حرب، ع.، ۴۹۷۹ ، چینه شناسی کپهداغ .سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی
 کشور.

منابع

- پورتقوی، ۱.، (۱۳۹۲)، " الگوی چین خوردگی در بخش باختری کمربند چین خورده کپه داغ
 (شمال خاور ایران) "، فصل نامه علوم زمین.
- حیدرزاده، ق،. (۱۳۷۴)،" سامانه گسل های امتداد لغز کپه داغ و الگوی تقسیم دگرشکلی در پایانه های گسلی" انجمن زمین شناسی ایران.
- دریکوند، ب.، (۱۳۹۱)، "بررسی ساختاری و ارائه الگوی گسلش برای گسل های تاخیری کپه
 داغ، مطالعه موردی منطقه شمال ناودیس کلات"، سی و یکمین همایش علوم زمین.
 - رمضانی اومالی، ر،. (۱۳۸۶)، " جایگاه ساختاری ناحیه شرق بجنورد (با تحلیلی بر مرز کپه داغ و البرز شرقی) " پایان نامه دکترای تخصصی، دانشگاه شهید بهشتی.
 - صابری، ۱.، (۱۳۹۰)، " تحلیل زمین ساخت ترد تاقدیس مزدوران و ارتباط آن با گستره کپه داغ خاوری"، سی امین گردهمایی علوم زمین.
 - فقهی، خ.، (۱۳۷۶)، "تحلیل ساختاری منطقه سنگان (بین تالون و کوه گندم چال)"، پایان
 نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
- فروغی گرو, ف.، (۱۳۹۱)، " بررسی ساختارهای تکتونیکی تاقدیس ژرف ارتفاعات کپه داغ"، ششمین همایش ملی زمین شناسی دانشگاه پیام نور.
 - قاسمی، م .ر.، ۱۳۸۷ پایههای زمین شناسی ساختمانی، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، 320 ص.
 - قنادیان, م.، (۱۳۹۰)، " بررسی الگوی شکستگی های سازند مزدوران، شمال غرب روستای مزدوران"، شرق کپه داغ" ، سی امین گردهمایی علوم زمین.
- معین وزیری، ح.، ۱۳۷۷، "دیباچهای بر ماگماتیسم در ایران"، انتشارات دانشگاه تربیت معلم،
 ۴۴۲۰ ص.
 - Afshar Harb, A., 1979- The stratigraphy, tectonics and petroleum geology of the Kope Dagh region, northern Iran. PHD thesis, Imperial college, London, 316 PP.

- Alavi, M.,1991 Sedimentary and structural characteristics of the paleo- Tethys remnants in northeastern Iran. Geological society of America Bulletin 103,983 – 992.
- Berberian, M., & King, G.C.P., 1981, "Toward a paleogeography and tectonic evolution of Iran", Canadian Journal Earth Sciences,
- Barbier, M., Hamon, Y., Callot, J., Floquet, M., Daniel, J., 2012. Sedimentary and diagenetic controls on the multiscale fracturing pattern of a carbonate reservoir: the Madison Formation (Sheep Mountain, Wyoming, USA). Mar. Petrol. Geol. 29, 50e67.
- Brunet, M.-F., Korotaev, M.V., Ershov, A.V., Nikishin, A.M., 2003. The South Caspian Basin: a review of its evolution from subsidence modelling. Sedimentary Geology 156, 119e148.
- Davoudzadeh, M., 1997. Iran. In: Moores, E.M., Fairbridge, R.M. (Eds.), Encyclopedia of European and Asian regional geology, Encyclopedia of Earth Sciences Series. Chapman and Hall, London, pp. 384e405.
- Davoudzadeh, M. & Schmidt, K., 1984- A review of the Mesozoic paleogeography and paleotetonic evolution of Iran. Neues Jahrbuch fuer Geologie und palaontologie, A Abhandlungen 168, 182 207.
- Ellis, M.A., Laubach, S.E., Eichhubl, P., Olson, J.E., Hargrove, P., 2012. Fracture development and diagenesis of Torridon Group Applecross Formation, near An Teallach, NW Scotland: millennia of brittle deformation resilience? J. Geol. Soc.Lond. 169, 297e310.
- Fluety, G. M. (1964). The Description of Folds. Proceedings of the Geologist Association. 75: 461-492.
- Fossen, H., 2010, "Structural Geology", Cambridge University press, New york, p.463.
- Fürsich, F.T., Wilmsen, M., Seyed-Emami, K., Majidifard, M.R., 2009. The Mid-Cimmerian tectonic event (Bajocian) in the Alborz Mountains, northern Iran: Evidence of the break-up unconformity of the South Caspian Basin. In: Brunet, M.-F., Wilmsen, M., Granath, J. (Eds.), South Caspian to central Iran basins, Geological Society London, Special Publication 312, pp. 189e203.
- Ghosh, K., Mitra, S., 2009. Structural controls of fracture orientations, intensity, and connectivity, Teton anticline, Sawtooth Range, Montana. AAPG Bull. 93 (8), 995e1014.
- Hanks, C.L., Lorenz, J., Teufel, L., Krumhardt, A.P., 1997. Lithologic and structural controls on natural fracture distribution and behavior within Lisburne

Group, Northeastern Brooks range and North Slope Subsurface, Alaska. AAPG Bull. 81 (10), 1700e1720.

- Hannah, W., Clare, E., Dave, H., Robert, WH., Butler., 2014. Appraisal of fracture sampling methods and a new workflow to characterise heterogeneous fracture networks at outcrop. Journal of Structural Geology.
- Hooker, J.N., Laubach, S.E., Gomez, L., Marrett, R., Eichhubl, P., Diaz-Tushman, K., Pinzon, E., 2011. Fracture size, frequency and strain in the Cambrian Eriboll Formation sandstones, NW Scotland. Scott. J. Geol. 47 (1), 45e56.
- Hudson, J.A., Harrison, J.P., 1997- Engineering rock mechanics an introduction to the principles. Vol(1). Pp. 117-125.
- I~nigo, J.F., Laubach, S.E., Hooker, J.N., 2012. Fracture abundance and patterns in the Subandean fold and thrust belt, Devonian Huamampampa Formation petroleum reservoirs and outcrops, Argentina and Bolivia. Mar. Petrol. Geol. 35, 201e218.
- Jackson.J., Haines.J., Holt.W., 1995, The accommodation of Arabia –Eurasia plate convergence in Iran. J.Geophys. Res, Vol: 100, No:1, P: 15205–15219.
- Jolly, R.J.H., Cosgrove, J.W., 2003. Geological evidence of patterns of fluid flow through fracture networks: examination using random realizations and connectivity analysis. In: Ameen, M.S. (Ed.), Fracture and In-situ Stress Characterisation of Hydrocarbon Reservoirs, Geological Society, London, Special Publications, vol. 209, pp. 177e186.
- Lasemi, Y., 1995- Platform carbonates of the Upper Jurassic Mozduran Formation in the Kopet Dagh basins NE Iran – facies, palaeoenvironments and sequences. Sedimentary Geology 99, 151-164.
- Lyberis, N., and Manby, G., 1999. Oblique to orthogonal convergence across the Turan block in the Post-Miocene. AAPG Bull.,vol: 83, pp: 1135-1160.
- Mauldon, M., Dunne, W.M., Rohrbaugh, M.B., 2001. Circular scanlines and circular windows: new tools for characterizing the geometry of fracture traces. J. Struct. Geol. 23, 247e258.
- McQuillan, H., 1973. Small-scale fracture density in Asmari Formation of Southwest Iran and its relation to Bed thickness and structural setting. AAPG Bull. 57 (12), 2367e2385.
- McQuillan, H., 1974. Fracture Patterns on Kuh-e Asmari Anticline, Southwest Iran. AAPG Bull. 58 (2), 236e246.

- Mobasher, K., Babaie, H.A., 2008. Kinematic significance of fold- and faultrelated fracture systems in the Zagros mountains, southern Iran. Tectonophysics 451, 156e169.
- Moussavi-Harami, R. & Brenner, R. L., 1992- Geohistory annlysis and petroleum reservoir characteristics of lower etaceous (Neocomian) sandstones, eastern kopet Dagh basin, northeastern Iran. American Association of petroleum Geologists Bulletin 76, 1200 1208.
- Nelson, R.A., 2001. Geological Analysis of Naturally Fractured Reservoirs, second ed. Gulf Publishing, Houston, Texas.
- Ortega, O.J., Gale, J.F.W., Marrett, R., 2010. Quantifying diagenetic and stratigraphic controls on fracture intensity in platform carbonates: an example from the Sierra Madre Oriental, northeast Mexico. J. Struct. Geol. 32, 1943e1959.
- Pahl, P.J., 1981. Estimating the mean length of discontinuity traces. Int. J. Rock Mech. Min. Sci. Geomech. Abstr. 18, 221e228.
- Priest, S.D., Hudson, J.A., 1981. Estimation of discontinuity spacing and trace length using scanline surveys. Int. J. Rock Mech. Min. Sci. Geomech. Abstr. 18, 183e197.
- Priest, S.D., 1993. Discontinuity Analysis for Rock Engineering. Chapman & Hall, London, United Kingdom.
- Ragan, D.M., 2009. Structural Geology an Introduction to geometrical Techniques. 4th Ed, Cambridge University.
- Ramsay, J. G., & Huber, M. (1987). The Tecniques of modern structural geology. V(2)(fold and fractures), 3th Ed,Academic Press Limited 391.P.
- Rohrbaugh, M.B., Dunne, W.M., Mauldon, M., 2002. Estimating fracture trace intensity, density, and mean length using circular scan lines and windows. AAPG Bull. 86 (12), 2089e2104.
- Singhal, B.B.S., Gupta, R. P., 2010. Hydrogeology of Fractured Rocks(Second Edition).
- stocklin, j. (1968). structural history and tectonic of iran; A rewiew. Am. Assoc.
 Pet. Geol. Bull, 52, pp. 1229_1258.
- Taheri, J., Fürsich, F.T., Wilmsen, M., 2009. Stratigraphy, depositional environments, and geodynamic significance of the Upper Bajocian-Bathonian Kashafrud Formation (NE Iran). In: Brunet, M.-F., Wilmsen, M., Granath, J. (Eds.), South Caspian to central Iran basins, Geological Society London, Special Publication 312, pp. 205e218.

- Twiss, R. Moores, E. M. (2007). Structural geology. new York: W.H, freeman and company.
- Wennberg, O.P., Azizzadeh, M., Aqrawi, M.M., Blanc, E., Brockbank, P., Lyslo, K.B., Pickard, N., Salem, L.D., Svånå, T., 2007. The Khaviz Anticline: an outcrop analogue to giant fractured Asmari Formation reservoirs in SW Iran. In: Lonergan, L., Jolly, R.J.H., Rawnsley, K., Sanderson, D.J. (Eds.), Fractured Reservoirs, Geological Society, London, Special Publications, vol. 270, pp. 23e42.
- Wilmsen, M., Fürsich, F.T., Seyed-Emami, K., Majidifard, M.R., Taheri, J., 2009. The Cimmerian orogeny in northern Iran: tectono-stratigraphic evidence from the foreland. Terra Nova 21, 211e218.
- Wu, H., Pollard, D.D., 1995. An experimental study of the relationship between joint
- spacing and layer thickness. J. Struct. Geol. 17, 887e905.

Abstract:

Chahchaheh anticline is a part of North-east Kope dagh orogeny belt margin, Which occured in North-east Mashhad city by geographically. Staratigraphy studies of this area illustrates subsequences of Mesozoic and tertiary deposits. In order to identify the anticline 7 structural cross section were drawn. The calculated values for the anticline indicates: double plunge, wide(aspect ratio) and subangular(bluntness ratio) respectively. The chahchaheh anticline is totally classified as open and horizontal upright fold in fleuty classification(1964), and subangular based on Bluntness ratio by 0.21-0.45. Also, it have been considered a Wide fold by Spect ratio in range of 0.16-0.30. Fractures analysis have been done in 23 station and classified on genesis association with anticline basis. Fracture examination was performed in 9 stations. Finally, with regard to the genesis associated of these fractures associated with anticline Chahchaheh, were classified in the category with folding. The three main categories of discontinuity was diagnosed. A- fractures of the general position (N020-040, 80-90SE / NW), B- fractures of the general position (N295-315, 65-85NE / SW), C- fractures of the general position (N345-013, 75-90NE / SW and N050-065, 75-90SW) That majority of fractures were observed with tensile nature. Finally, in order to identify Fractured oil and gas reservoirs, characterization of fractures such as (density and intensity) were calculated in eight explosures using scan sampling circular shape. Rock quality designation is another feature that was calculated by linear scaning method. RQD values over 93 percent were indicated high quality rock masses Which fall in the excellent range. Which is defined relatively, high values not resulted. According to the minimum distance 0.24 m for joints, can be consideredlow intensity for them. Joints classified from very low to very high intensity (according to the values of RQD) relatively. The orientation of the principal stresses δ_1 , δ_2 and δ_3 with respect to the elements of the anticline, 206/02, 116/07 and 311/83, respectively.

• **Key words:** Chahchaheh anticline, kopeh dagh, fracture density, fracture intensity, RQD(rock quality designation.

Shahrood University of Technology

Faculty of Geology Sciences

MSc Thesis in tectonic

Detailed Structural Analysis of Chahchaheh Anticline (Kopeh dagh)

By: Mojtaba Sankhasti

Supervisor: Dr Parviz Omidi

February 2017